

RADIO

AIXÍ ERA L'ESTACIÓ DE RÀDIO DEL DIRIGIBLE LZ129 "Hindenburg"

Adaptació d'un DDS a l'Furuno FS-1000

Premio Elmer

Especial Diploma YL 2021

La replica d'una ràdio que no va ser tal

Un transponedor en la Lluna en 2027

L'agudització dels sentits ....

TRANSMISSIÓ D'IMATGES EMPRANT UN EQUIP DE RÀDIO I / O SOFTWARE ESPECÍFIC (YONIQSSTV I PEANUT SOFTWARE)

EUROCB PRO550

Iberradio 2021

Aquest any SI

El Vapor Alfons XII, primer vaixell de la marina mercant espanyola dotat amb radiotelegrafia el 1910

Portada d'aquest mes:

Radio-Electronic Enero 1944

Aquest mes comencem una nova aventura.
La revista Selvamar Notícies i els seus contes es publica en tres idiomes: Castellà, Català i Anglès.
Sabem que les traduccions potser no siguin el millor però intentarem que estiguin dins del que es considera lògic.
Tot i així si detectes i / o vols col·laborar amb la correcció aquesta convidat.

VERSIÓ CATALANA

English Version

Direcció.
EA3IAZ - Manel Carrasco
EA3IEW - Juan José Martínez
Redacción y Edición
EA1CIU - Tomás Manuel Abeigón
XQ1ROA - "Tuty" Carmen Fortuño
XQ4NUA - Leticia San Martin
EA8MU - Saúl Garcia

Colaboradors:

EA2DNV - Txemi
Echolink y actividades

Manolo “Meteorito”
Sección CB

EC1RS - Rubén
Actualidad y opinión

SMA-NOAA-AMATEURS
Radio. meteorología y Satélites.

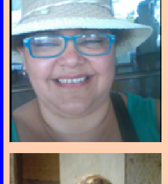
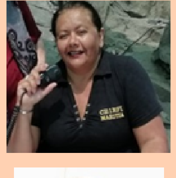
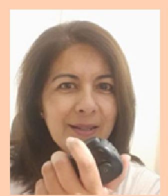
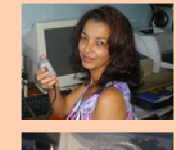
EA1OK -Viri
Tecnologia

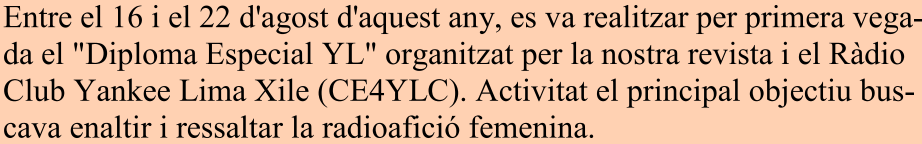
Dercel XQ3SK
Un XQ llamado Dercel

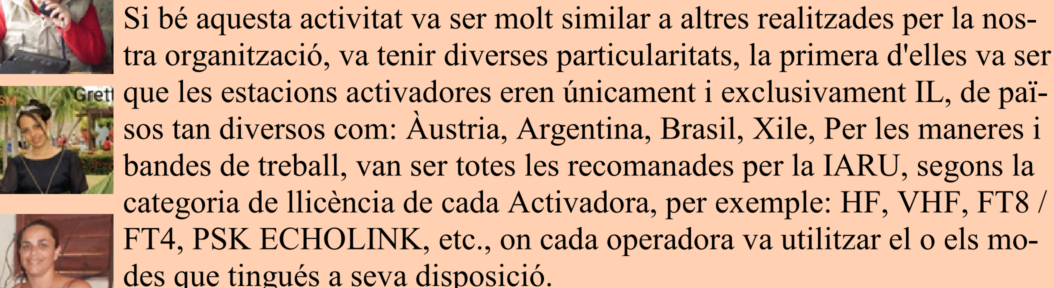
Aquest mes:

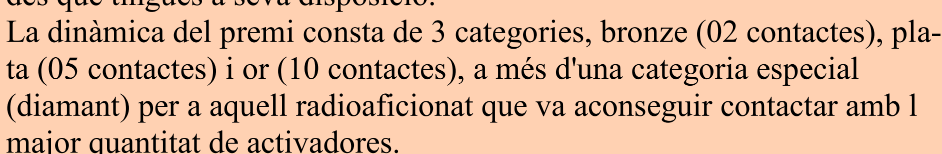

DIPLOMA ESPECIAL YL, SELVAMAR NOTICIAS Y RADIO CLUB YANKEE LIMA CHILE.

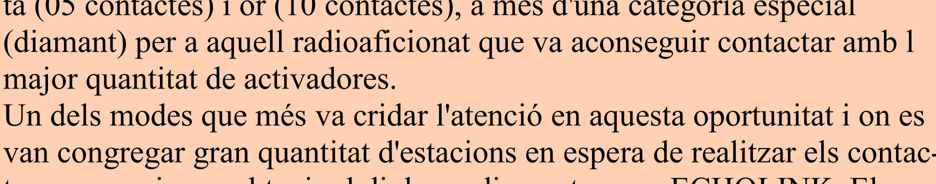

Entre el 16 i el 22 d'agost d'aquest any, es va realitzar per primera vegada el "Diploma Especial YL" organitzat per la nostra revista i el Ràdio Club Yankee Lima Xile (CE4YLC). Activitat el principal objectiu buscava enaltir i ressaltar la radioafició femenina.

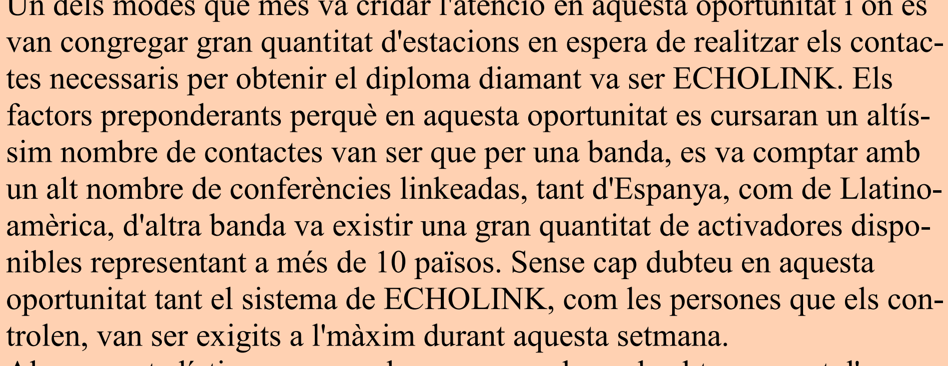
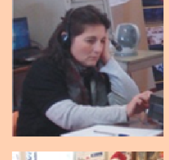

Si bé aquesta activitat va ser molt similar a altres realitzades per la nostra organització, va tenir diverses particularitats, la primera d'elles va ser que les estacions activadores eren únicament i exclusivament IL, de països tan diversos com: Àustria, Argentina, Brasil, Xile, Per les maneres i bandes de treball, van ser totes les recomanades per la IARU, segons la categoria de llicència de cada Activadora, per exemple: HF, VHF, FT8 / FT4, PSK ECHOLINK, etc., on cada operadora va utilitzar el o els modes que tingués a seva disposició.

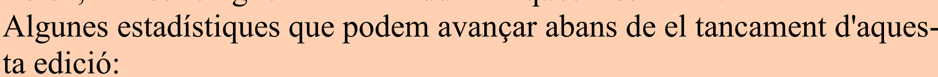

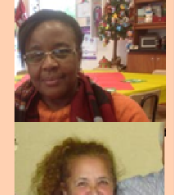
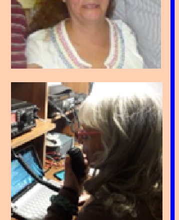
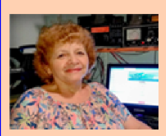
La dinàmica del premi consta de 3 categories, bronze (02 contactes), plata (05 contactes) i or (10 contactes), a més d'una categoria especial (diamant) per a aquell radioaficionat que va aconseguir contactar amb l major quantitat de activadores.

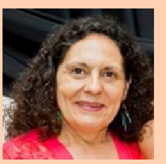
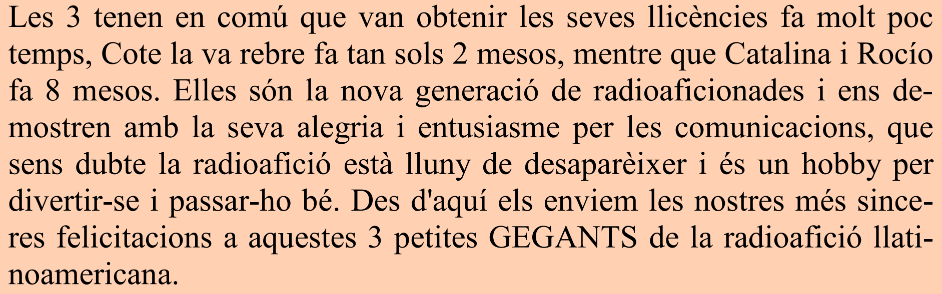
Un dels modes que més va cridar l'atenció en aquesta oportunitat i on es van congregar gran quantitat d'estacions en espera de realitzar els contactes necessaris per obtenir el diploma diamant va ser ECHOLINK. Els factors preponderants perquè en aquesta oportunitat es cursaran un altíssim nombre de contactes van ser que per una banda, es va comptar amb un alt nombre de conferències linkeadas, tant d'Espanya, com de Llatinoamèrica, d'altra banda va existir una gran quantitat de activadores disponibles representant a més de 10 països. Sense cap dubteu en aquesta oportunitat tant el sistema de ECHOLINK, com les persones que els controlen, van ser exigits a l'màxim durant aquesta setmana.

Algunes estadístiques que podem avançar abans de el tancament d'aquesta edició:

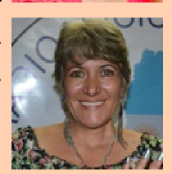
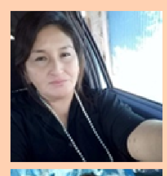

Països confirmats fins ara 15, també hem pogut comptabilitzar més de 5.000 contactes realitzats per les diferents activadores a el tancament d'aquest article. Durant l'activitat comptem amb a l'almenys 10 Conferències de ECHOLINK, les quals van estar connectades 24/7.

Una altra particularitat d'aquesta activitat va ser que entre les 51 activadores comptem amb la presència de 3 operadores molt joves, Rocío "Piojito" LU2HRG de 10 anys, Catalina "Tast" CD1CQY de 15 i María José "Cote" CD1MJF de 11, elles tot de la seva curta edat, ens van ensenyar que els nens o en aquest cas les nenes, són capaços de desenvolupar-se en ràdio i gestionar situacions d'alt trànsit amb la mateixa temprança i habilitat que un adult.

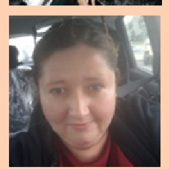

Les 3 tenen en comú que van obtenir les seves llicències fa molt poc temps, Cote la va rebre fa tan sols 2 mesos, mentre que Catalina i Rocío fa 8 mesos. Elles són la nova generació de radioaficionades i ens demostren amb la seva alegria i entusiasme per les comunicacions, que sens dubte la radioafició està lluny de desaparèixer i és un hobby per divertir-se i passar-ho bé. Des d'aquí els enviem les nostres més sinceres felicitacions a aquestes 3 petites GEGANTS de la radioafició llatinoamericana.

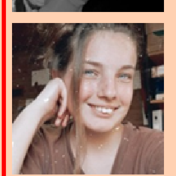
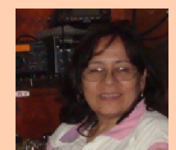
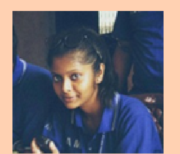

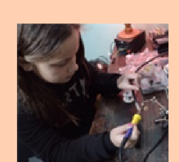
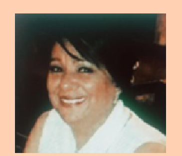
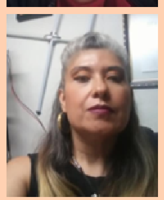

Per acabar només comentar que va ser una setmana plena d'emocions, on tant caçadors com a activadores ho vam gaudir a l'màxim, no va importar si érem de diferents països o parlàvem diferents idiomes, la consigna sempre va ser

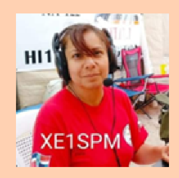

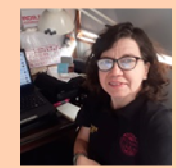
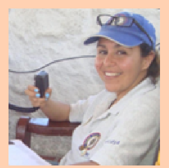
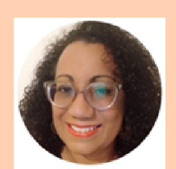
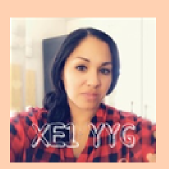
GAUDIR FENT RÀDIO ...

Des d'aquesta redacció, agraïm tots els comentaris, rebuts en torns a aquesta activitat ja que aquests ens ajuden a millorar cada dia.

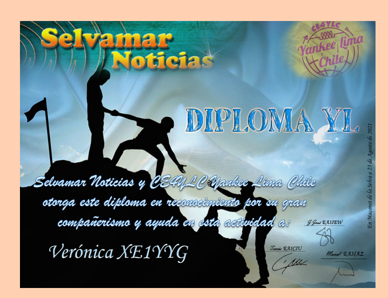

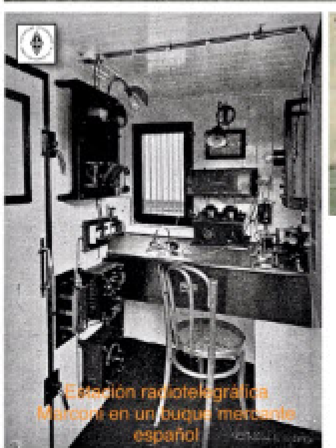

El Vapor Alfons XII, primer vaixell de la marina mercant espanyola dotat amb radiotelegrafia el 1910

Al mes de maig de 1910 la premsa informava sobre les millores que s'havien efectuat al Vapor Alfons XII de la Companyia Trasatlántica amb motiu del seu viatge a l'Argentina per portar a la representació espanyola, a l'capdavant de la qual aniria la Infanta Isabel, que anava a participar en els actes de commemoració de l'centenari de la independència de país sud-americà. El govern espanyol va voler donar a aquest viatge una gran difusió periodística, per al que va convidar a formar part de la comitiva als directors dels diaris més importants de país. L'1 de maig de 1910, l'expedició va partir en tren de Madrid amb destinació a Cadis, on van embarcar en el vapor Alfonso XII, el qual va causar sorpresa entre els passatgers el comentari majoritari va ser que es tractava d'un veritable palau flotant per la seva sumptuosa decoració i grans comoditats.

Estación radiotelegráfica costera (1911)

Entre les reformes efectuades per la companyia es va dotar a l'transatlàntic d'una estació de telegrafia sense fils, sistema Marconi, instal·lació efectuada per l'enginyer M.H. Kosber, convertint -se així en el primer vaixell de la marina mercant espanyola en disposar d'aquest sistema de comunicació. El Alfons XII va partir de Cadis el 3 de maig a les quatre de la tarda, formant comboi amb el Patricio de Satrústegui, de la mateixa companyia, en què viatjava la resta de la representació espanyola i que també anava proveït d'una estació de radiotelegrafia Marconi.

El capità de l'Alfons XII en aquest viatge va ser Manuel Deschamps i Martínez, distingit amb la Creu a l'Mèrit Naval amb distintiu Vermell per la seva actuació destacada i coratjosa en la Guerra Hispà Nord-americana, burlant el bloqueig efectuat per l'armada nord-americana a el comandament de l'Vapor Montserrat a el que transportava, passatge, correspondència, soldats, caps i oficials. Deschamps va ser autoritzat a comunicar, durant la travessia, amb l'estació radiotelegràfica de Gibraltar.

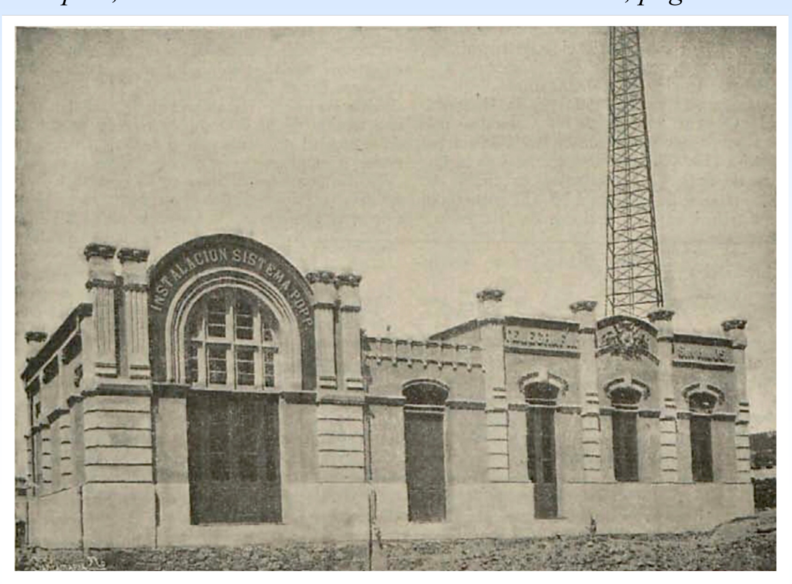
El periodista M. de Valdeiglesias, que viatjava a l'Alfonso XII, va escriure el dia 5 de maig de 1910 un article molt interessant sobre les primeres experiències de telegrafia sense fils efectuades des de l'esmentat vaixell i que ens permet conèixer com es van desenvolupar:

"[...] Durant la nit hem deixat enrere a l'Satrústegui. Al mar no es veu cap vaixell, en canvi tenim la sort de veure terra. És un tros de costa espanyola: passem davant la Gran Canària. La Infanta Isabel des el pont, contempla la costa amb l'auxili de les seves ulleres prismàtics. l'Alfonso XII ha passat per entre Fuerteventura i Gran Canària. [...] ".

"[...] Com en els dies anteriors, la nostra preocupació principal ha estat preguntar als telegrafistes si s'han rebut notícies d'Espanya. La resposta és sempre negativa. Reben sense parar missatges de Londres i de tots els vaixells que naveguen a 200 i més milles de distància, però d'Espanya, res. Únicament a el segon dia de navegació es va rebre un radiograma de l'marquès do Comillas, saludant a la Infanta i

preguntant si era feliç la travessa ... La seva Altesa ens va mostrar el paperet blau, que era un alegre record de la terra ja llunyana.

Moltes vegades havíem llegit les meravelles que s'expliquen de la telegrafia sense fils. Sabíem com a llargues distàncies es comuniquen uns vaixells amb altres per mitjà de les misterioses ones hertzianes, si van proveïts d'aparells receptors i transmissors. Però la realitat és superior a les encomiásticas referències, i no deixa de produir gran impressió el fet que, mentre des de la toldilla de el vaixell només es veu la immensitat de la mar i de cel, per l'aparell receptor, col·locat en una de les antenes de l'vaixell, puguin recollir signes i paraules que arriben a través de l'espai i que un empleat tradueix, com qualsevol telegrafista els punts i ratlles de l'Dúplex, o les lletres de l'Morse.

Estación radiotelegráfica de Santa Cruz de Tenerife. Fotografía publicada en La Energía eléctrica, 10/9/1909, nº 17, pág. 333

Un dels radiogrames que hem rebut deia:

«Capità de l'transatlàntic italià Còrdova a el capità de l'Alfonso XII.-Feu el favor de dir-me el seu rumb, velocitat a que navega i dia i hora, aproximadament, en què es proposa arribar a Cap Verd. Jo porto la mateixa direcció, i desitjo encontrarle.-Montebello. »

Immediatament s'ha escoltat a la cambra de la telegrafia sense fils un soroll desagradable, estrident, com de chinchin, que crispa els nervis. A el mateix temps han esquinçat l'espai vius fulgors, semblants a llampecs ... És que el telegrafista transmet la contestació:

El capità de l'Alfons XII a el capità de l'Córdoba.-Rumb entre Fuerteventura i Gran Canària. Navegaré 14 milles fins a sis matí, en què serà a 16. Penso estar a Sant Vicent a l'mig dia de l'7. Deschamps. » [...].

Entre el Còrdova i el Alfons XII es van seguir intercanviant radiogrames i posteriorment un altre transatlàntic, el Príncep Udini que portava la mateixa direcció, es va posar en contacte amb el vapor espanyol, a què va enviar un missatge de salutació.

Valdeiglesias esmenta en el seu article que "[...] arribaven també a bord notícies de l'estació radiotelegràfica de Clifton, a Irlanda, comunicant-nos detalls de la lluita entre Lords i Comuns; notícies de el viatge de Roosevelt, dels disturbis d'Albània, de els escàndols produïts a la Borsa de Nova York per la baixa de l'cautxú [...] ".

Des del Alfons XII s'havien emès nombrosos radiogrames amb destinació a el govern espanyol, als diaris els representants viatjaven al vapor, etc. sense que dels mateixos es rebés resposta, potser perquè no van arribar al seu destí, o també perquè els vaixells que els van poder escoltar no els van retransmetre. L'únic missatge emès des de terra que s'havia rebut fins llavors a l'Alfonso XII després de la seva sortida de Cadis va ser l'enviat el segon dia de navegació pel Marquès de Comillas saludant a la Infanta i preguntant si era feliç la travessa.

L'opinió sobre la telegrafia sense fils manifestada el 5 de maig de 1910 per el periodista que viatjava a bord d'el vapor de la Companyia Trasatlántica, protagonista dels primers assajos de sistema sense fil de comunicació en un vaixell mercant espanyol va ser la següent:

[...] Les comunicacions per mar entre vaixells proveïts, naturalment, dels necessaris aparells, manejats aquests precisament per empleats de les societats Marconi reunides, arriben, en la seva major part fins a una distància de 250 milles. En les transmissions a més distància pot ocórrer el que ens ha passat als viatgers de l'Alfonso XII. Sobretot, si algun vaixell no vol transmetre el que rep, que també es donen casos. Però això no vol dir res en contra de l'meravellós invent.

Resolt en principi el problema que els vaixells que naveguen d'Europa a Amèrica, i viceversa, tinguin comunicació diària amb tots dos continents, és ja qüestió de molt poc temps
la completa resolució. El que tarda a fer-se obligatòria a tots els transatlàntics la instal·lació do els aparells adequats; el que es tarda en obligar els vaixells a que transmetin els missatges que reben; el que es tarda a reunir un congrés internacional per discutir l'assumpte, de la importància no hi ha perquè parlar. "

Aquest mateix dia 5, el ministre d'Estat, Manuel García Prieto, havia enviat un radiograma a través de l'estació radiotelegràfica de Gibraltar dirigit a l'Alfonso XII per la Infanta Isabel en el qual li comunicava que el Rei, la família real i les familiar de els membres de la missió espanyola que viatjava a l'Argentina es trobaven bé. Aquest missatge no va arribar a ser rebut en el vapor espanyol, sent emès de nou a l'endemà de l'estació de Cap Verd perquè el reexpidiera des d'allà.

L'Alfonso XII va efectuar una escala tècnica a Cap Verd per carbonear, després de la qual cosa va reprendre la navegació a una velocitat de 18 milles per hora, per tal d'arribar a Buenos Aires en el matí de l'18 de maig, arribada que es va complir puntualment. La Infanta Isabel va ser rebuda amb gran solemnitat pel president de la República Argentina, recorrent en carruatge descobert el camí fins a la Casa Rosada. Durant les dues setmanes que va durar l'estada a l'Argentina, el programa d'activitats va ser esgotador, amb mostres constants d'emotius sentiments de simpatia cap a Espanya.

El 2 de juny de 1910 l'Alfons XII va emprendre el viatge de tornada a Espanya. Quan per fi efectuava la seva sortida deixant anar caps, una gran multitud s'amuntegava al port de Buenos Aires per acomiadar la Infanta i a la nombrosa comitiva que l'acompanyava. El viatge va ser tot un èxit polític per a Espanya, la monarquia va sortir reforçada en el seu prestigi i amistat amb la nació argentina.

El vapor Alfonso XII posar llavors rumb a les Illes Canàries i amb gran sorpresa per a la població de Tenerife, el 15 de juny de 1910 apareixia a la premsa de la capital, un edicte de l'alcalde en què anunciava la visita reial, que viatja a bord de vapor de la Companyia Trasatlántica. Tres dies després, el 18 de juny a les set del matí, l'Alfonso XII va fondejar a l'avantport de Santa Creu. La Infanta Isabel de Borbó i el seu seguici van ser rebuts per les autoritats, amb una protocol·lària cerimònia després de la qual va donar començament la visita.

Durant aquest viatge de la Infanta Isabel a bord de l'Alfons XII va arribar a funcionar, encara que no d'una manera perfecta, l'estació radiotelegràfica de Tenerife que havia estat establerta per la Concessionària controlada per Víctor Popp.

Tomás Manuel Abeigón Vidal (EA1CIU)
abeigont@gmail.com
Pontevedra

TRANSMISSIÓ D'IMATGES EMPRANT UN EQUIP DE RÀDIO I / O SOFTWARE ESPECÍFIC (YONIQSSTV Y PEANUT SOFTWARE)

El present document intenta ser una ajuda per a tots aquells ràdio aficionats que es trobin interessats en les comunicacions digitals, en aquest cas, específicament la transmissió d'imatges en forma digital, emprant ja sigui un equip de ràdio, (HF / VHF), o la comunicació via Internet.

En aquest primer lliurament ens abocarem a la part més fàcil que és la no necessita un equip de ràdio, interfície, antena, etc. - només un ordinador, una connexió a Internet i els programes degudament configurats.

Primer Pas:

Necessitem un programa mitjançant el qual puguem transmetre imatges de qualsevol tipus, ja sigui que aquestes provinguin de la nostra col·lecció particular, d'una galeria d'imatges específiques descarregades de la WEB o de qualsevol altre origen. Es poden emprar diversos formats dels tants existents, sent el més habitual el JPG i el BMP, no excloent d'altres.
El programa que com jo molts han triat és el que desenvolupés Makoto Mori fa ja força temps i la denominació és MMSSTV, que va ser desenvolupat específicament per a la transmissió d'imatges en format Slow Scan TeleVision o en espanyol Tele Visió per Escombrat Lent.

Avui hi ha una versió millorada amb una interfície gràfica molt còmoda anomenada YONIQ.
Aquest programa és de distribució lliure i es pot baixar de: http://radiogalena.es/yoniq/. La ultima versió està disponible en qualitat "Beta" i que funciona perfectament bé.

Tinguem en compte que aquest programa, (YONIQ MMSSTV), ha estat dissenyat bàsicament perquè transmetem imatges en format SSTV via ràdio, ja sigui HF, o VHF, de manera que per poder emprar-via WEB haurem de fer alguns ajustos en la configuració, i funciona molt bé.

La segona aplicació que necessitem és la que vincula l'YONIQ amb Internet. En aquest cas l'aplicació s'anomena PEANUT. És un programa petit que no ofereix complicacions ja que la seva configuració i maneig és senzilla.

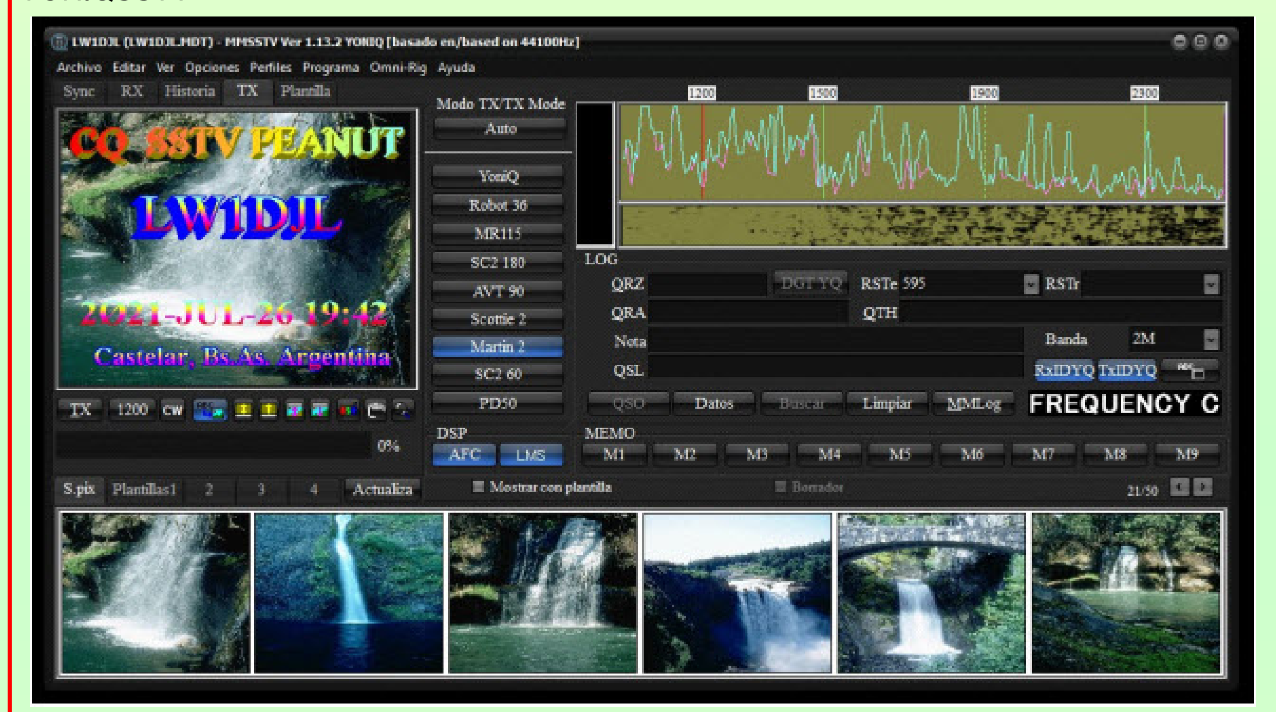
COM TREBALLA EL SISTEMA ?:

La imatge o foto en qüestió es carrega en Yoniq, aquest programa s'encarrega de generar el senyal analògic, (audible), i transmetre-la, com així mateix quan la rep, transformar-la novament en una imatge de resolució molt acceptable.

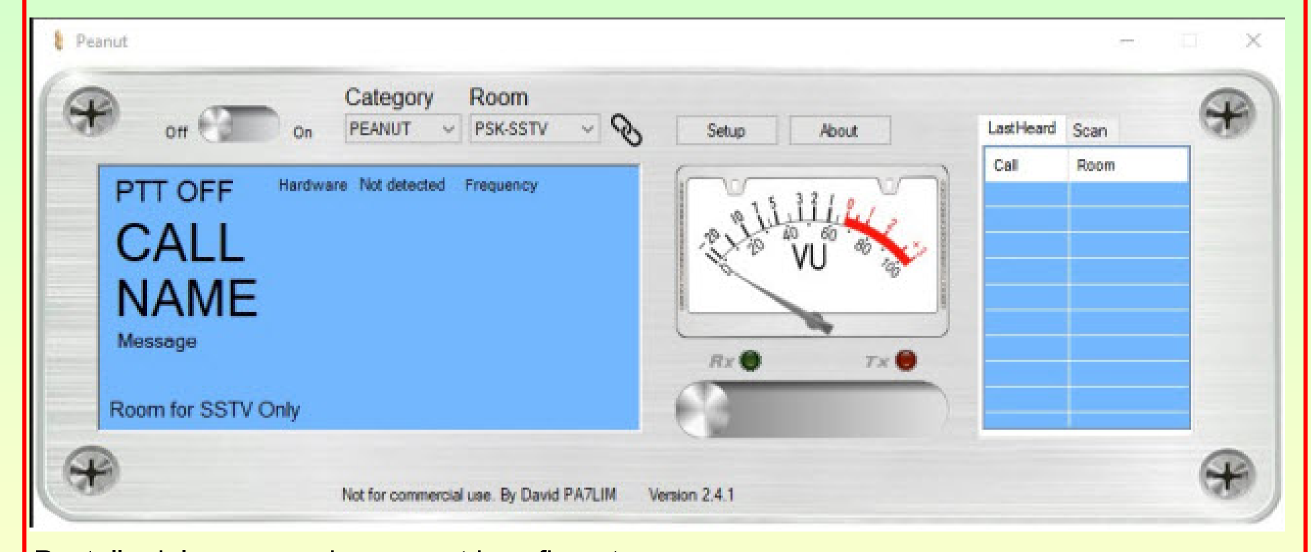
Ara bé, el que volem fer és que aquest senyal analògica sigui convertida en digital per transmetre per Internet. D'aquesta tasca s'encarrega el programa PEANUT, (The Peanut).
O sigui que tant les estacions emissores com receptores han de tenir les dues aplicacions actives a un mateix temps perquè el procés es completi correctament.

El Peanut és una aplicació similar a el conegut "ECHOLINK", amb la diferència que el trànsit de senyals ja siguin d'àudio o imatge són totalment analògiques i es cursen mitjançant Rooms o sales on es connecten els usuaris. Hi ha una varietat important d'aquestes sales per tot el món i amb gran diversitat d'idiomes, cada un tria la que més s'adapta a les seves necessitats. El sistema en genera no té pràcticament limitacions i tant la qualitat en àudio i imatge és excel·lent en funció de la seva modalitat.
A continuació inclouré algunes imatges d'aquests dos programes per a després anar a la configuració de cada un dels mateixos.
YONIQSSTV

La imatge mostra la pantalla principal d'el programa un cop carregat i configurat.
THE PEANUT

Pantalla del programa ja carregat i configurat.

CONFIGURACIÓ YONIQMMSTV

A la primera instal·lació de el programa haurem completar les dades de la nostra estació de ràdio, per poder continuar, després d'això seguirem els següents passos:

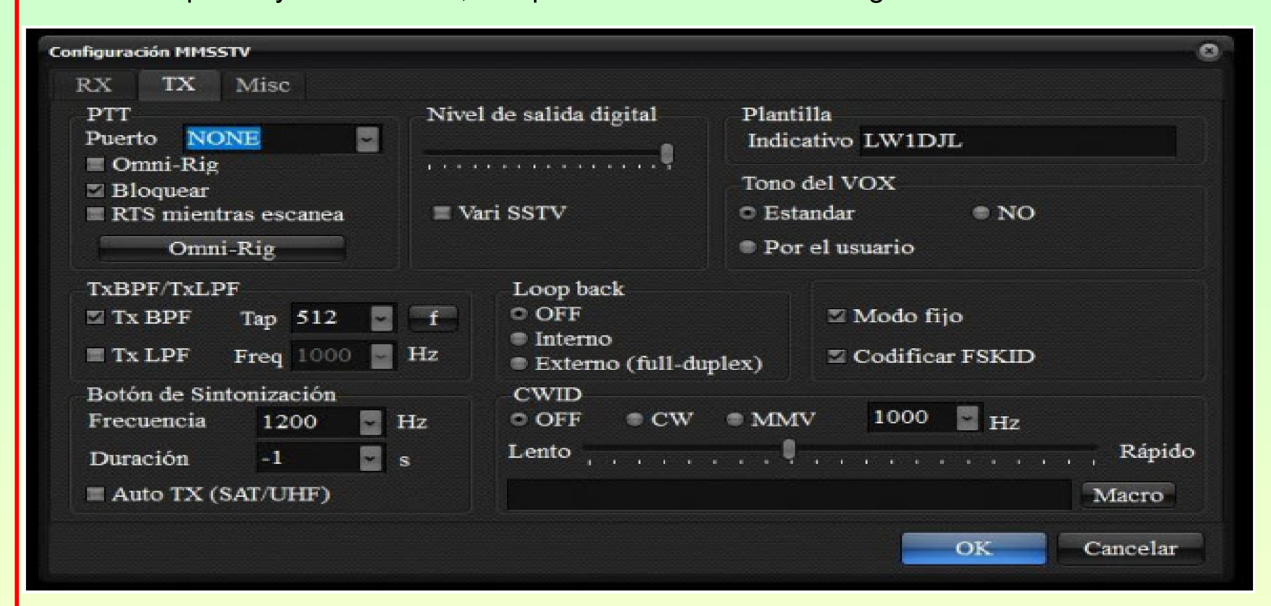
1- Al menú superior, busquem la pestanya "Opcions", la activem i s'obrirà un menú desplegable la seva ultima opció és "Configura MMSTV).

2- Vam ingressar en aquesta opció i vam completar els camps d'acord amb la imatge que es mostra a continuació:

Pantalla RX, verificar la correspondència en el programa i configurar exactament com es mostra a la foto. (NO DONAR OK ENCARA)

3- Anar a la pestanya TX i activar, completar d'acord amb la imatge a continuació:

Pantalla TX, verificar la correspondència en el programa i configurar exactament com es mostra a la foto - ingressi SEU llicència on figura la meva -. (NO DONAR OK ENCARA) 4- Anar a la pestanya Misc, verificar la correspondència en el programa i configurar exactament com es mostra a la foto.

En aquest punt prémer el botó celeste que diu OK

En aquesta ultima pantalla observi que a Targeta de So, a l'Entrada està configurada la "Barreja Estereo". Si no té aquesta opció en la configuració de la targeta de so, ha de descarregar el controlador d'Internet i després instal·lar-lo. Aquí deixo un dels links d'on es pot descarregar el controlador, (hi ha diversos).

El controlador en qüestió és el Realtek High Definition Audio Driver.
https://www.sony-latin.com/es/electronics/support/downloads/W0008267
Amb això realitzat Un. Ja té configurat el YONIQSSTV

Font: Hector Enrique Guevara LW1DJL
https://www.qsl.net/lw1djl/

Si haguessis de endevinar el nombre de satèl·lits fets per l'home que estan girant al voltant de la Terra, quin nombre diries?

¿Centenars, milers?

Segons l'Índex d'Objectes Llançats a l'Espai Exterior, elaborat per l'Oficina de Nacions Unides per a Assumptes de l'Espai Exterior (en anglès, UNOOSA), hi ha 4.921 satèl·lits orbitant a l'actualitat.

BBC-2018

XXXII CONCURS COMARQUES CATALANES 2021

11-12 / 09/2021

OBJECTIUS:

Promoure l'activitat en VHF d'estacions portables, l'esperit competitiu, els coneixements tècnics i les Comarques Catalanes

ORGANITZACIÓ:

Associació Radioaficionats de Catalunya-ARCAT

DURADA:

1ª part: De les 14:00 UTC del dia 2021.09.11, a les 20:00 UTC de el mateix dia.

2a part: De les 06:00 UTC del dia 2021.09.12, a les 12:00 UTC de el mateix dia.

QSO 's:

Es poden repetir els contactes de la 1ª part durant la 2ª part.

No es permet canviar la ubicació de l'estació durant tot el concurs.

Tampoc és permès compartir QTH i instal·lacions entre dues o més estacions.

Els contactes són de tots contra tots.

BANDES:

144/145 en les següents modalitats: FM, SSB i CW, respectant les recomanacions i el pla de banda de la IARU.

No serà vàlid el contacte operat a través de repetidors (inclosos els digitals) EME i MS.

CATEGORIES:

En funció de la situació de l'estació transmissora:

EA3 (dins EA3)

EA (excepte EA3)

INTERNACIONAL (Fora d'EA i EA3) Països no EA

Indicatiu oficial de l'Concurs (EA3RCT)

Un mínim de 5 contactes amb CW (una sola vegada en cada part).

Categoria INTERNACIONAL:

una (1) estació dins EA3 (una sola vegada en cada part)

Províncies no EA3

Indicatiu oficial de l'Concurs (EA3RCT)

Un mínim de 5 contactes amb CW (una sola vegada en cada part).

Les estacions de la categoria INTERNACIONAL passaran: RS (T) i QTH Locator.

Més info: https://www.comarques.cat/index2.html

Actualitzacions interessants per al CQ WW

S'ha creat una nova categoria de JOVENTUT que estarà disponible per a tots els competidors que tinguin 25 anys o menys. El format de l'Cabrillo serà CATEGORIA-OVERLAY: YOUTH.
En suport d'aquest canvi, les entrades de superposició de joves es ressaltaran en els resultats (com es fa actualment per Classic i Rookies). A més, les plaques estaran disponibles per als guanyadors.
2) S'ha establert una nova categoria anomenada EXPLORER per permetre als aficionats participar en el concurs CQ WW mentre experimenta creativament amb estacions connectades a Internet i altres noves tecnologies. L'objectiu d'aquesta categoria és fomentar la innovació en estratègies operatives, estació disseny i adaptació tecnològica. Revisi les regles detallades en https://cqww.com/explorer.htm per obtenir més informació.

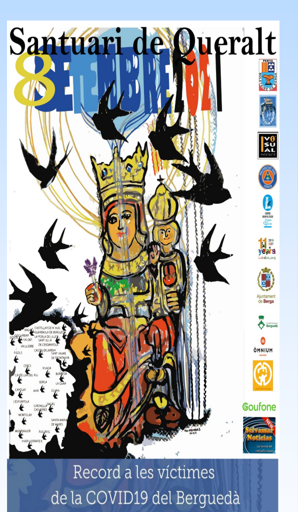

3) Com a recordatori (Nota: aquest no és un requisit nou), enregistraments d'àudio es pot sol·licitar per a la seva entrada com a part de el procés de verificació de registres. Cap participant d'un sol operador que competeix per un top cinc en el (a) Mundial, (b) Continent, o (c) Nivells d'EE. UU., Inclòs Classic Overlay, de registrar l'àudio transmès i rebut tal com ho escolta l'operador per al durada de l'operació de l'concurs. No respondre a aquesta sol·licitud pot resultar en que el seu registre sigui reclassificat o desqualificat.
La combinació d'adoptar noves tecnologies i reconèixer la comunitat juvenil entre nosaltres farà que el CQ WW sigui encara més popular.
esdeveniment. El meu agraïment per al Comitè de el Concurs CQ WW i altres que van ajudar a que això succeís!

Fuente, John, K1AR
Director del concurso CQ WW

Una oreneta en memòria de les víctimes de l' COVID

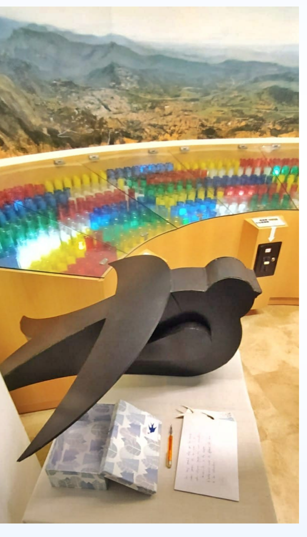
En l'anterior lliurament ja vam parlar d'aquesta gran gesta, que consisteix a enviar una oreneta amb un globus aerostàtic a l'espai amb missatges dedicats a les víctimes de l'Covid.

En aquesta ocasió parlarem sobre els seus secrets i el que més ens interessa sobre els sistemes de comunicació que portés.

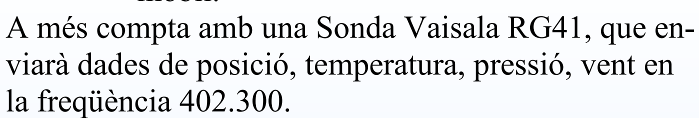
L'oreneta compta amb un espai dedicat a la comunicació, el seguiment i la seva posterior recuperació.

Tota l'estructura té un pes de +/- 1450 grs i unes dimensions de 80x100 cm. en el qual està comprès el pes de l'estructura (Oreneta) feta de cartró ploma i confeccionada pels companys de la **Penya boletaire de Berga** i els components electrònics per al seguiment i recuperació.

Sota l'indicatiu **EA3RCI-11** es troba un APRS tracker - AVRT5 que és un tracker que emetrà la posició en la freqüència de APRS, 144.800, així podrà seguir en línia. Podreu seguir-des de la pàgina https://aprs.fi/ i fins i tot des d'alguna aplicació mòbil.

A més compta amb una Sonda Vaisala RG41, que enviarà dades de posició, temperatura, pressió, vent en la freqüència 402.300.

L'alimentació estarà a càrrec d'un power bank de 5200 mah i com no, també comptarem amb la gravació d'imatges gràcies a una càmera esportiva des del cubicle que posteriorment seran pujades als diferents canals a les xarxes socials.

Foto archivo

Però un dels components essencials és el localitzador GPS que permetrà recuperar el contingut un cop el globus exploti en l'espai i baixi mitjançant l'ajuda de diversos paracaigudes incorporats.

Aquest acte tindrà lloc el dia 8 de setembre de 2021 a les 12:30 aproximadament al Santuari de Queralt es troba a el Nord-oest de la ciutat de Berga, a Barcelona Catalunya

Un XQ llamado Dercel (XQ3SK)

"Quan s'aguditzen els sentits per amor, no solen passar desapercebuts tot el que esdevé abans d'arribar a un petó. Trobes sabors exquisits a la mirada, al aproximar-se, al palpitar, en l'abraçada." Qui ho va dir ?, Ho vaig dir jo !!!.

L'agudització dels sentits ....

En els inicis, la disbauxa de posar la teva veu a l'aire i rebre justificant de recepció. Que escoltin tot el que has de mostrar. Sap genial !.

L'aparent sacietat de ser escoltats, ens permet valorar enormement l'important que és escoltar el que han de dir els altres. I és aquí on passem de ser aquests tremends locutors als millors oients. Sap genial !.

Mentre et segueixes comprometent, t'adones el reemplaçament de la teva música de fons per el teu receptor sintonitzant la banda Oberta de torn, per fer més amenes les teves responsabilitats diàries. Trobes un gust genuí a l'construir aquesta antena que et permet aconseguir major distància i que surts a mirar el pati cop i un altre. El gaudi de la nova joguina radial que arribo a la teva habitació de ràdio. La reunió de col·legues enfront de la graella on per sobre de la carn estan les anècdotes de ràdio i els nous projectes que permetran una millor operació de la nostra estació.

Que millor gust que quan portes una bona estona fent DX i ja vas pensant en acabar els transmissions, et diu aquesta entitat que no figura en les teves estadístiques i que aconsegueixes treballar. Somriure d'Orella a Orella. El gust és genial!

Indescriptible el nivell de curiositat que desperta a l'obrir la bústia quan arribes a casa i trobar que tens noves targetes QSL.

Dels millors sabors ..

Cada punt descrit podria gatillar un llibre d'anècdotes i al menys avui, em sedueix esplaiar a la QSL, però en particular, a aquesta que com jo, molts operadors seguim enviant dins d'un sobre postal. L'exquisida QSL en paper.

En tots aquests anys he rebut moltíssimes QSL i la veritat, sempre rebut una cosa que em sorprèn, que m'impressiona, que et transporta a l'paisatge que a la postal ens obsequien, reconeixement a la creativitat de propietari que no les envia. I és que una QSL en paper, et trobes amb moltes coses les quals pots "assaborir".

Quan obres aquest sobre que acabes de rebre (tots sabem que rares vegades els deixem per després), no hi ha dubte que sempre trobarem alguna cosa nou o que ens transport als orígens d'aquesta targeta.

Moltes destaquen pels colors, qualitat d'impressió, paisatges mai somiats o desitjats per qualsevol simple mortal. És la QSL el contacte més proper que tindrem amb l'estació amb la qual vam tenir QSO, en la gran majoria dels casos.

Tot em segueixo trobant, QSL d'operadors que completen els camps amb el seu puny i lletra, tal qual flueix, apedaçant amb traços els errors comesos, que millor detall ?.

En el meu cas, poques vegades veig una targeta en més d'una ocasió. A l'rebre-les i a l'respondre-obtinc tot el summe dels detalls que aconsegueixo identificar. Potser també per la certesa que arribaran altres amb igual o major quantitat de temes interessants.

El que consideres un simple "QSO", podria ser per al teu corresponsal, el seu primer contacte amb la teva continent, amb el teu país, el més distant que ha pogut arribar la seva estació. O aquesta

ocasió on la teva corresponsal practiqui algunes paraules que sap de la teva llengua nativa. A l'acabar la comunicació, moltes vegades no som conscients de l'alegria que proporcionem a tercers. Evita acabar el teu dia sense radiar un CQ.

QSL via LOTW ...

No hi ha dubtes, és clar. La ARRL amb aquesta bitàcola digital accessible per a tothom ha resolt molts dels nostres grans mals de cap. Ja no es perd aquesta tan desitjada QSL, tampoc haurem d'esperar que el BURO decideixi enviar les targetes QSL, temps que tots sabem són ben lents. Després per sol·licitar un diploma, ens estalviarem el haver d'enviar un bony de QSL, de vegades sense tenir la claredat de com serà el procés de retorn de les nostres targetes. Gràcies a LotW, treball una nova entitat i en poc temps a l'ingressar a el portal web, ja la confirmació està. I si, que ric, el gaudim, ho compartim amb amics, però que més? hi ha alguna cosa més? la veritat és que no. Són molts els detalls que el tema digital aniquila. Ni tan sols sap similar.

Dissenyant La QSL ....

Les poques vegades que m'he posat a pensar en el disseny de la meva targeta QSL, entenent tot el que pots comunicar mitjançant aquesta postal, busquem l'equilibri a l'compartir la major quantitat de detalls, sense arribar a saturar amb tanta informació. Moltes vegades tenim una increïble imatge que a l'saturar amb dades impedim que el receptor de la nostra targeta pugui apreciar. Mai se m'hagués ocorregut, no imprimir una targeta amb l'altra cara en blanc. Com desaprofitar tan valuós espai ?. De tu depèn. Podem donar molta vida a aquesta cara en "blanc". Una nota al dors és sempre molt agraïda.

Una d'aquestes QSL de paper amb Exquisit Sabor (La Gènesi d'aquesta publicació) ....

Després de diversos dies al QTH campestre, a l'arribar a casa, el ritual de sempre, obrir la bústia i bingo !!!!, diverses targetes QSL esperaven per mi. Com sempre, amb ulls de diexista llegeixes a el remitent amb l'esperança que el país d'origen sigui qualsevol que no figuri en la meva llista de "DXCC confirmats". Després de repassar cada sobre postal, res de nou com per obrir el sobre abans d'arribar a la cambra de ràdio.

Després de deixar anar tots els paquets i posar-me còmode en el meu lloc preferit de la casa, vaig començar obrir els sobres i a delectar-me amb les targetes. L'emoció de sempre, sense imaginar que fos la targeta més "light" a cridar tota la meva atenció.

El lletres negres i grans l'indicatiu: K7SAX, confirmació d'un contacte de l'any 2020, banda: 20 metres, mode telegrafia. Imatge bella reduïda pels textos i dades de confirmació. Fins a aquest moment gens rellevant.

Sabent que en una QSL això "no pot ser tot", li dono voltes a la targeta QSL i aquí la sorpresa. L'operador havia escrit una nota al revers. La primera línia en anglès fent servir les abreviatures que només els radioaficionats podem llegir; i vagi que sorpresa, després d'això el text venia en una llegible llengua espanyola. I el millor, a puny i lletra.
Un senyor de 72 anys d'edat, que va començar al hobby als 65 anys, amb el nostre QSO, aconseguia el seu primer QSO amb Xile i al seu torn amb Sud-amèrica. Amb 72 anys d'edat, pot operar en codi morse perfectament.
Després de veure el seu perfil en QRZ veig que Harold és professor d'anglès, a la universitat estudi computació i més músic per 50 anys, no visualitzo que hagi après morse en la seva joventut. . Potser va aprendre quan es va iniciar al hobby a una edat ON MOLTS DIUEN QUE NO ÉS POSSIBLE APRENDRE. No només va aprendre morse, sinó que insisteix en aprendre la nostra llengua, que és considerada de les més difícils.
No és suficient, amb el seu poc espanyol i l'ajuda d'un diccionari (a l'antiga), l'home va estar llegint algunes de les avorrides històries d'aquest bloc.
En la seva nota m'explica sobre la bella vista (La imatge i descripció en QRZ és meravellosa) que té des del seu jardí (Si porto la meva dona a viure aquí, de segur em dóna un altre parell de fills).

Willy - tnx for the QSO - my 1st in Chile and South America! Estoy aprendiendo hablar en español, miro telenovelas en ~~the~~ la television con diccionario en mi mano, wiki. Usted esta mi primero contacto en chile, y tambien mi primero en Sud America! Muy emocionante. Tengo 72 años pero un ham por solo 5 años. Este foto fue tomada de mi jardin. Su websito es muy impresionante! Disfruté leyendo (y traduciendo) sobre tus proyectos. Una Vez, mas gracias por la diversion QSO. Fue un verdadero placer.
73
Harold 'Hal' Fox
K7SAX

SHOT ON REDMI 9
AI QUAD CAMERA

Amb aquesta simple Targeta i unes poques línies, Harold em va compartir moltíssima informació. Li agraeixo per compartirme tot el que va significar per a l'haver tingut un QSO amb aquest humil operador, fill de Juana, un d'aquests tants "qüestionats XQ".
Gràcies a Harold, sé que no puc morir sense visitar les costes d'Oregon i gaudir amb els meus propis ulls tan bella vista i naturalesa (de fet mai he vist una balena).
Potser per ser un sentimentalista de merda, m'he quedat tot emocionat amb aquesta simple QSL. He llegit diverses ocasions el seu text, he valorat tot el seu esforç als seus 65 anys a ser radioaficionat i no escriptor (amb la bella vista que té). Gràcies a Harold vaig venir corrent al meu blog i a redactar aquest post i mentre ho redactava, explicar-li de tant que es gaudeix d'una Targeta QSL a tots Vostès., En paper i que millor amb una nota de l'operador, de la seva pròpia mà.

Ja puc anar a dormir:
02:04 ... des del Shack d'un XQ Anomenat Dercel
Mas info: https://xq3sk.blogspot.com/

Un XQ llamado Dercel (XQ3SK)

EUROCB PRO550

A molts us sonés aquest equip, molt venut, al menys a Espanya.

40 Canals 26,965-27,405 MHz

AM / FM

Accés directe a canal 19

Mode escàner

2 opcions de potència 1 i 4 w

Possibilitat d'alimentació externa o amb 9 piles de 1'5v
240g de pes

Distribuït en la dècada de l'any 2000, en l'actualitat, com molts d'aquests aparells aquesta descatalogat.

Un equip realment dur, que en aquells anys proporcionava l'autèntica experiència de la CB, amb el qual en temps de propagació podia arribar a donar grans sorpreses.

Vull aprofita en aquesta ocasió per animar-vos a que feu servir el CB els 40 canals que són d'ús legal a Espanya ja que amb el seu ús mostrarem, d'alguna manera, que encara són usats per la comunitat evitant així en un futur la seva desaparició.

A l'igual que en les bandes de radioaficionat amb llicència, també hi ha un pla de banda per aquests 40 canals, i realment SI es poden fer DX en ells.

FM, SSB, SSTV, FT8 i un llarg etc. de possibilitats en un segment guanyat a pols per persones que anys enrere van barallar perquè la CB fora d'ús públic i lliure i que en l'actualitat no gaudeix de bona salut.

Un cop més us deixo l'enllaç al meu canal de youtube on us mostro la meva col·lecció.

https://www.youtube.com/watch?v=cSGY3L15_IE&t=70s

EA1OK

Adaptación de un DDS al Furuno FS-1000

Amb aquestes notes em proposo oferir una explicació necessària als interessats que ens han sol·licitat aquesta informació, socialitzar-se amb els altres col·legues i deixar-la disponible al FTP de FRCuba, des d'on podrà ser consultada o descarregada.

Suposo que tinguin a mà els plànols de l'FURUNO. Això és essencial per fer els canvis a l'FS-1000. Per descomptat, es necessita experiència prèvia "al cacharreo". És important conèixer que l'equip a modificar estigui treballant correctament, és a dir que no vagin a aparèixer problemes després dels canvis, que alenteixen el bon acompliment del que hàgim canviat.

Començament explicant-los que aquest treball ho han fet molts col·legues abans que jo. Cadascú ha realitzat la seva adaptació d'acord a les seves necessitats o interessos. En el meu cas personal, les meves idees van ser les següents:

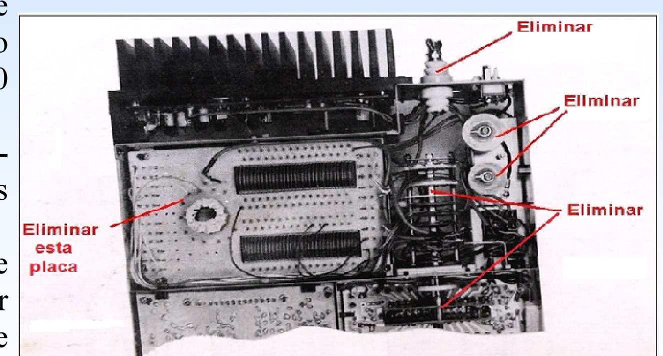
Preparar l'equip per treballar únicament en les bandes de 40 i 80 metres.
Conservar placa i filtres passa banda (LPF) originals. Això per aprofitar el gran ample de banda de dos dels filtres originals (3.2 a 5 MHz i 5 a 9 MHz). Òbviament el primer per usar-lo en 80 metres i el segon en 40. És clar, això no és el millor per a un equip de radioaficionat, però em permet una millor ràdio escolta fora de les nostres bandes, per exemple, en la manera AM.
Aprofitar el control d'ALC i el detector VSWR que ve a la placa dels filtres originals.
Deixar que l'equip disposi de tots dos laterals (LSB i USB). Això em permet monitoritzar FT4 i FT8 amb el WSJT, a més el JS8Call que fan servir sempre USB.
Eliminar el control de squelch i en el seu lloc situar-hi el Rotary Switch que és l'encarregat de canviar les freqüències de l'DDS, entre d'altres funcions.
Afegir-un metre de "S" o de "Modulació" o tots dos.
Eliminar el sistema original de canvi per galetes dels LPF, i canviar les dues bandes amb un relay addicional que vaig incorporar.
Incorporar un DDS.

Afegir una sortida d'àudio des del detector de producte a la presa frontal de l'micròfon.

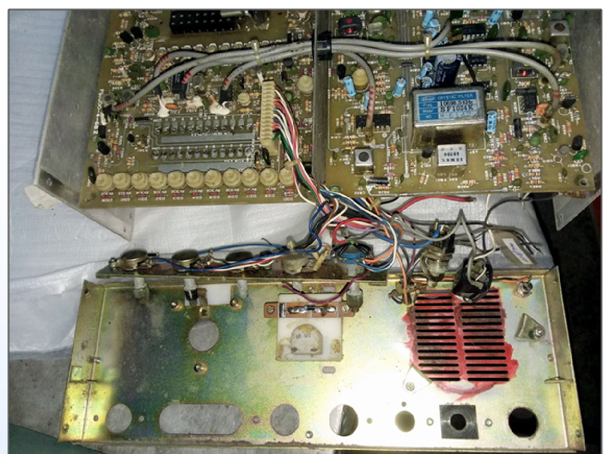
Desenvolupament.

Després d'obrir l'equip, llevant les dues tapes, procedir a eliminar físicament el commutador rotatori que canvia els canals i tots els vidres excepte el de 10.7 MHz. Eliminar la placa de l'acoblador d'antena i el connector ceràmic per antena de fil de la part anterior de l'xassís, o deixar-lo fora de línia. Treure el capacitor C501 de 200 pF.

Recordeu conservar el millor possible els cablecitos coaxials grisos que retiri ja que es van a usar després.
Ara procedim a treure el panell frontal de l'xassís per fer els forats pertinents per situar després el DDS i el metro de "S" si és que posarà algun.

Algunes imatges de l'procés.

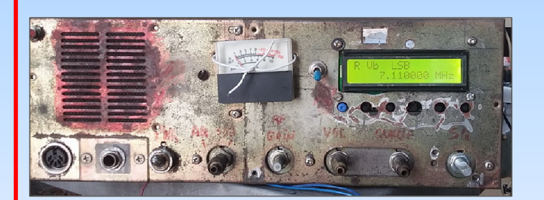
Procés de desensamble de el front abans de fer el buit per al DDS.

Metro de "S" i DDS inserits en el sub panell frontal.

Xassís sense el commutador rotatori, sense la placa d'el acoblador d'antena i amb els nous elements de el front ja fixats. Després quedarà calar el davant de les mateixes mesures que ocupen el DDS i el metro de "S". A l'esquerra de metro de senyal vaig incorporar un altre interruptor per al canvi de lateral.

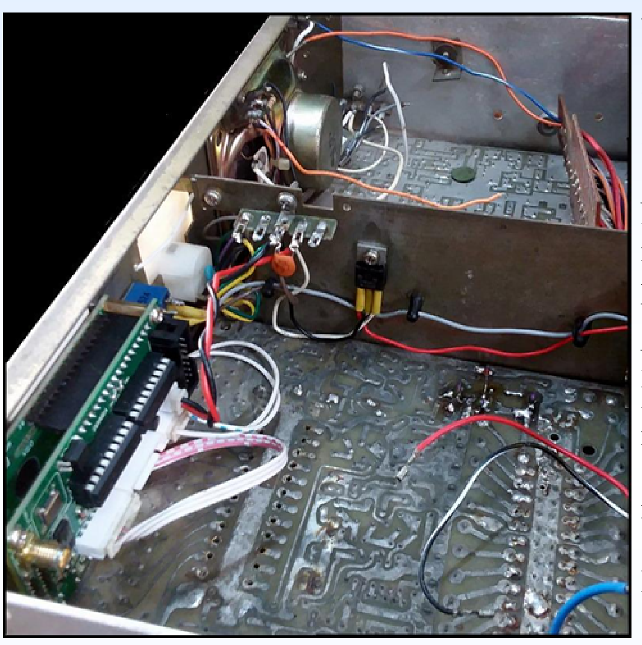
També vaig eliminar el connector d'entrada de micròfon i el vaig substituir per un connector DIN femella de 5 pins. Això motivat al fet que jo no disposava de l'connector que va en el cable de l'micròfon.

Front sense la tapa. Observi dels 6 forats per als interruptors d'ajust i l'interruptor de LPF.

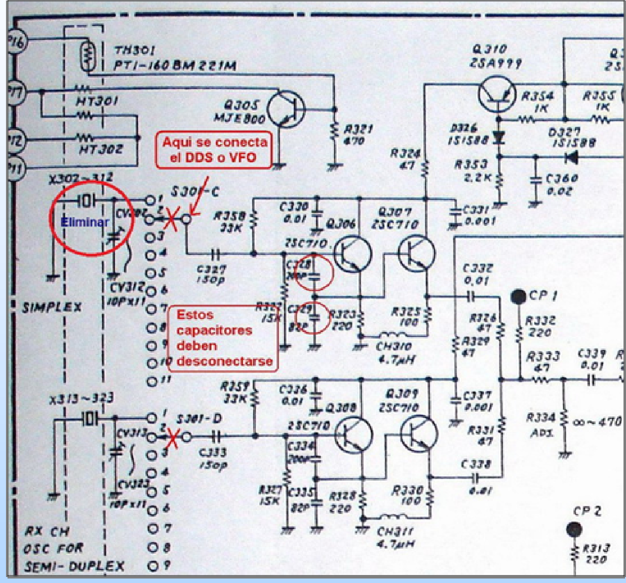
Front mitjanament acabat. Falten tots els botons, perilles i l'interruptor USB / LSB

Vista interior amb el DDS i metro de "S" fixats. Cal observar regleta de 5 pals afegida, i el regulador 7808 usant paret de l'xassís com dissipador de temperatura.

NOTA: En la meva primera prova, sense haver modificat el final vaig poder aconseguir una potència de sortida de 57 Watts amb 13.5 Volts en l'alimentació i bons QSO en fonia des de New York i la Florida a nord, el Carib (Puerto Rico i República Dominicana) , a Sud amb Surinam, Veneçuela, Colòmbia i Brasil, i a l'Oest amb Mèxic. Per descomptat, també amb tota la nostra illa d'Orient a Occident.

Procediment.

Desarmar l'equip. Retirar els components esmentats a la primera pàgina d'aquest escrit.

Marcar i fer al front els forats necessaris per afegir: El DDS, el metro de senyal (opcional), un interruptor per 80/40 metres i un altre per a canvi dels laterals LSB / USB. Afegir aquests components a el front modificat.

Ubicar convenientment el regulador LM7808 que alimentarà a l'DDS.

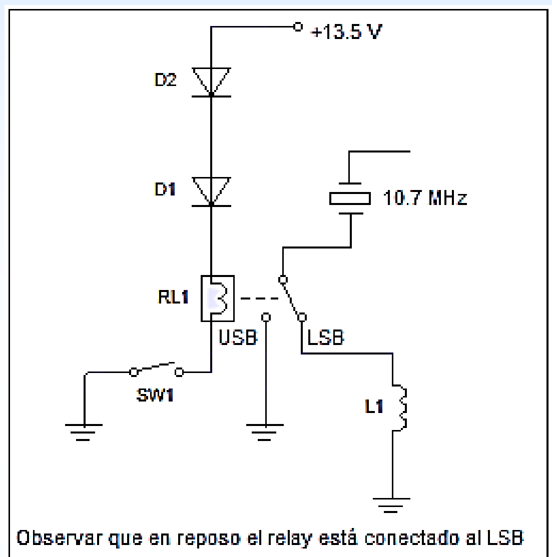
Realitzar els canvis següents a la placa OSC PCB: Eliminar els elements assenyalats i connectar la sortida de l'DDS a punt indicat.

Tenir en compte si vas a utilitzar tots dos laterals. Fer servir un sol lateral simplifica el maquinari però limita les possibilitats de el radi pel que fa a monitoritzar comunicacions digitals (per exemple amb el WSJT) en les maneres FT4 i FT8.

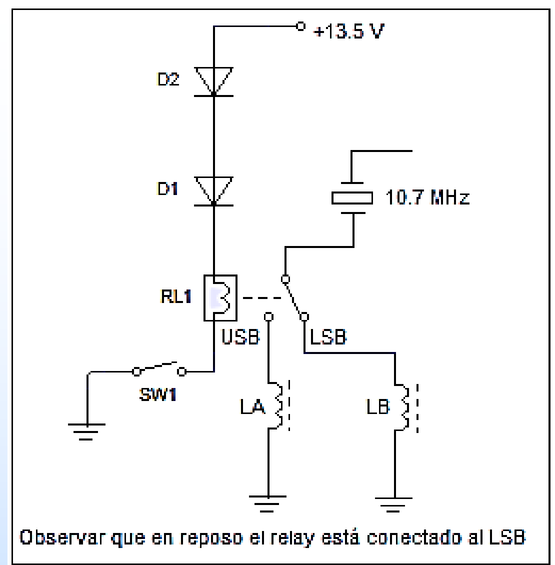
Selvamar Noticias
VERSIÓ CATALANA
NEW
* La revista del Radioaficionado

En aquest punt si només vas a utilitzar el LSB, n'hi haurà prou amb afegir una bobina de 6 o 7 mm de diàmetre amb nucli de ferrita ajustable en sèrie entre el Xtal de 10.7 MHz i terra. Aquesta bobina (L1) tindrà de 25 a 28 voltes de filferro esmaltat calibre 28 o 30 (0,32-0,25 mm de diàmetre).

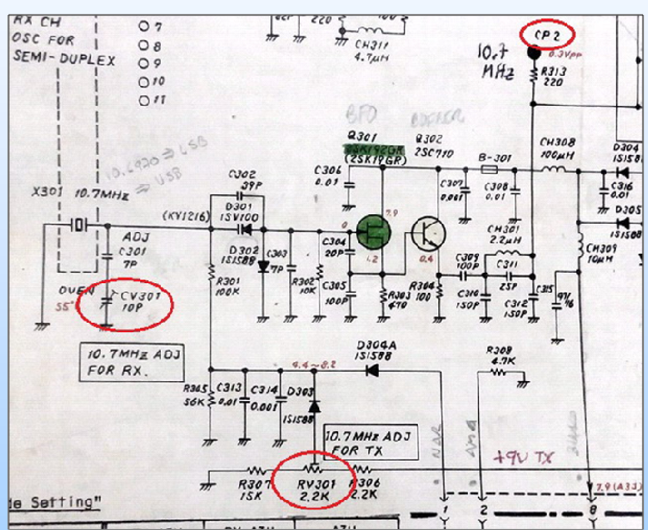
Si vols fer servir també el lateral superior, hauràs de fer servir un relay miniatura de 12 Volts per fer la commutació entre USB i LSB. En la meva primera prova, amb 13.5 V, es va escalfar aquest relay. Així que vaig posar dos díodes 1N4001 en sèrie amb el seu bobina per "tombar" 1.2 volts. Les connexions han de ser el més curtes possible. A la imatge següent es detalla la connexió a què ens referim.

És molt important per treballar en els dos laterals que el vidre pugui ajustar-se en 10.700000 MHz. Amb el temps, els vidres s'alteren. El meu no s'ajustava a menys de 10.710500 MHz. Llavors vaig haver de recórrer a el següent truc per fer-10.700000 MHz intercalant una altra bobina com es veu en la propera imatge.

Recordeu que L1 és igual a LB. Per a LA, seran suficients amb 10 o 12 voltes d'igual calibre en una forma d'igual tipus que L1. Caldrà picar el circuit imprès per aïllar el Xtal de l'circuit de terra. Mira la imatge per a comprendre l'ajust.

El primer que farem, estant en el mode USB, és ajustar el BFO a 10.700 MHz mitjançant CV301. Per a això l'interruptor EMISSION en el panell frontal ha d'estar en la manera A3J (J3E). En la manera AM el BFO no està energizado. Si no s'aconsegueix l'ajust perquè el vidre de quars està desvaloritzat, caldrà posar la bobina LA. La lectura es pren en CP2.

Ara es commuta a l'LSB i s'ajustarà l'inductor L1 o LB mesurant la freqüència en CP2 fins a aconseguir 10.6970 MHz. El control CV301 no es tornarà a reajustar. El nivell de sortida a CP2 caurà a la meitat o sigui 150 mVpp. Tot i així l'equip podrà treballar bé, però més endavant veurem com resoldre aquesta situació. (Potser variant la R304 en l'emissor de Q302). Això em queda de tasca.

La configuració de l'DDS (en el meu cas, la versió d'aquest dispositiu és CNS 4.01) ha de quedar de la següent manera. No oblidi posar el signe negatiu en OFFSET FREQ. Vostè ha de conèixer perfectament la programació de la seva DDS.

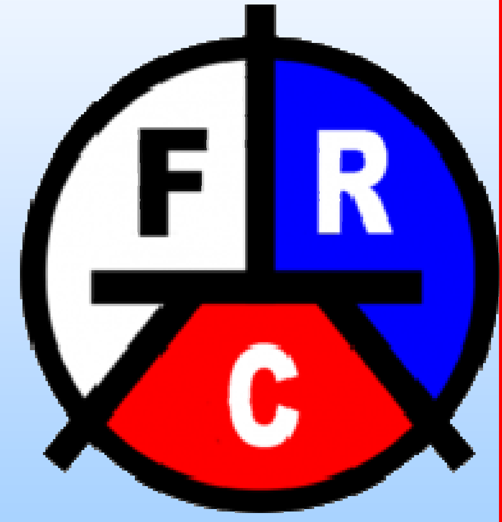
DDS REF MULT = X1 REFCLK
SYSTEM CLK = 125.000000 MHz
OFFSET FREC = -10.6985 MHz (noti el signe negatiu)
MAX DDS FREC = 50.000000 MHz
MIN RX DDS FREQ = 10.6985 MHz
SSB OFFSET = 0.001500 MHz
CW OFFSET = 0.000800 MHz

L'ajust fi de la freqüència de transmissió s'aconsegueix amb RV301. Recomano fer-ho mitjançant un monitoratge que es pugui aconseguir amb un receptor proper. Així ajustem escoltant la nostra pròpia veu. En cas que desitgem ajustar amb el freqüencímetre, hem d'obtenir en CP2 una lectura de 10.697000 MHz quan pressionem el PTT estant en la manera LSB i 10.700000 MHz en mode USB.

El centre de l'filtre de FI de l'FS-1000 està en 10.6985 MHz. Aquest filtre té un ample de banda de 2.4 KHz. Posant el BFO a 10.7 MHz obtenim l'USB. Quan posem el valor de l'BFO en 10.6970 MHz obtindrem el LSB. La diferència és sempre 1.5 kHz, tant per sobre com per sota de centre de l'filtre.
Sempre que triem un lateral amb l'interruptor que controla el micro-relay hem correspondre'l amb el lateral que posem a la pantalla de l'DDS.

Fi Part 1

Manuel Romero Suárez (CO6SE)
Colaborador del sistema informativo de la FRC
Radio Club Trinidad, Sancti Spiritus
Juliol de 2021

Premio Elmer

Aquest any un dels agraciats ha estat el nostre company i amic Marcelo CA1HDG pel seu compromís envers els col·legues que fan els primers passos en la ràdio. Sempre present i amb un somriure, disposat a robar temps lliure a la seva família per dedicar-lo a ajudar els seus col·legues radioaficonados.

Però que és el premi Elmer

Elmering o mentoring ha estat durant molt temps la columna vertebral de la radioafició. Si bé la tecnologia evoluciona constantment, la interacció humana entre radioaficionats no serà reemplaçada i sempre seguirà sent una de les tradicions més forts de l'hobby. Com radioaficionats amb llicència, tots som ambaixadors de la radioafició i sempre hauríem de buscar formes en les quals puguem donar la benvinguda als radioaficionats acabats de llicenciar i projectar una imatge positiva que atregui a altres a la radioafició.

Origen de el terme "Elmer"

El terme "Elmer", que vol dir algú que proporciona orientació i assistència personal als radioaficionats potencials, va aparèixer per primera vegada en QST en una columna de març de 1971 "How 's DX" de Rod Newkirk, W9BRD (ara també VA3ZBB). Newkirk els va cridar "els pares oblidats de la radioafició". Si bé probablement no estava tractant d'encunyar un terme en aquest moment, així és com Newkirk va presentar a "Elmer" en la seva columna i, com va resultar, a la resta de el món de la radioafició:

"Massa sovint, un escolta una història trista en aquesta petita closca de nou: 'Oh, gairebé em donen una butlleta també, però Elmer, W9XYZ, es va mudar i jo vaig perdre l'interès'".

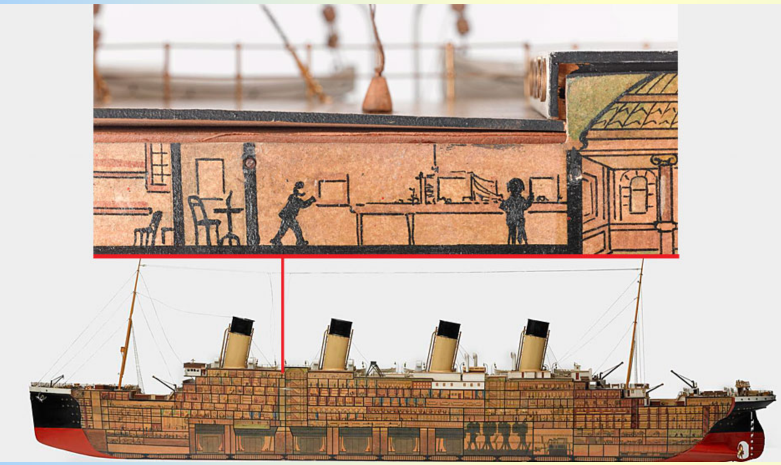
Newkirk va passar a dir: "Necessitem aquests Elmers. Tot el Elmers, incloent el pernil que va prendre la major part de el temps i la molèstia de donar que un impuls cap a la seva llicència, són les aus que mantenen aquest gran joc jove i fresc." --Rick Lindquist, N1RL

Com podeu veure, el terme no és molt antic. Abans del primer ús d'Elmer com qui ens va guiar i va animar, com es deien aquestes persones? Hem rebut molts suggeriments; mestre, mentor, tutor, guia, ajudant, savi? Tots són apropiats, però abans de res se'ls anomena amics.

Mas info: http://www.arrl.org/elmer-award

Les curiositats de l'Titanic

En aquest model de la "germana" de l'Titanic, l'Olympic, es veu com la cabina de ràdio estava situada just sota la coberta principal, per proporcionar la distància més curta entre l'equip i les antenes.

L'operador de comunicació mòbil Jack Phillips estava enviant missatges dels passatgers quan el vaixell va xocar contra l'iceberg.

En aquest moment, la comunicació entre els vaixells i la costa es realitzava mitjançant el codi Morse, a l'igual que la telegrafia convencional.

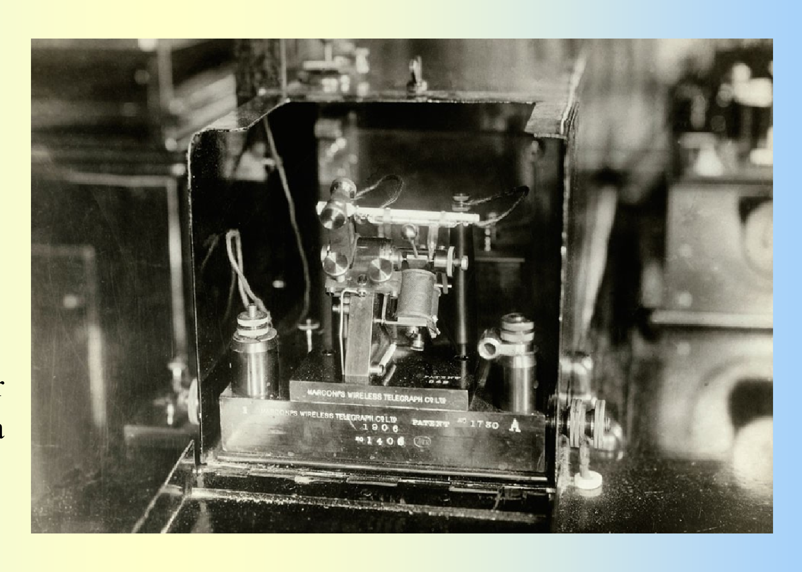
Tot i que el Titanic havia estat equipat amb els millors equips sense fil disponibles, en aquest llavors encara no existia una pràctica establerta de mantenir un canal lliure per a les comunicacions d'emergència.

No era com trucar a un telèfon i parlar directament amb una persona, sinó que els canals estaven oberts per a tothom a el mateix temps.

Tots els vaixells transmetien en la mateixa freqüència i, a sobre, en la majoria d'ells només hi havia un operador sense fil, que treballava un llarg torn i després tancava a la nit.

¡CQD!

El senyal de socors utilitzada pels operadors de Marconi, CQD, es va disparar per l'Atlàntic.

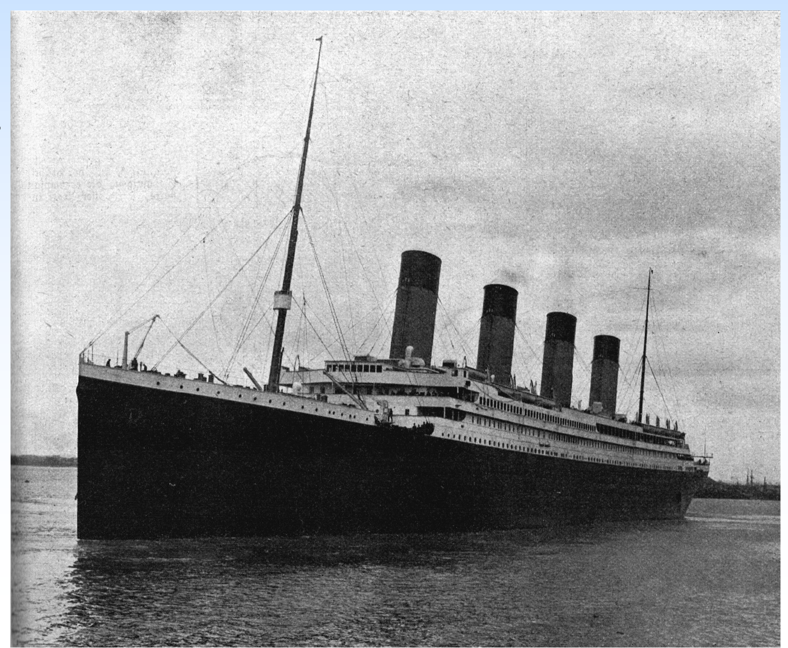

"CQ" era el senyal per a suspendre transmissions i prestar atenció. La "D" per assenyalar perill.

"Enviem SOS. És la nova trucada, i pot ser la seva última oportunitat per enviar-", va explicar Bride, qui es va salvar.

Sense el telègraf sense fil, probablement no hi hauria hagut supervivents.

Encara que en 1906, la Convenció Internacional de Ràdio Telegráficos de Berlín havia creat el senyal "SOS" -lletres elegides per la seva simplicitat en el Codi Morse: tres punts, tres guions i tres punts -per sol·licitar assistència, els operadors poques vegades l'utilitzaven.

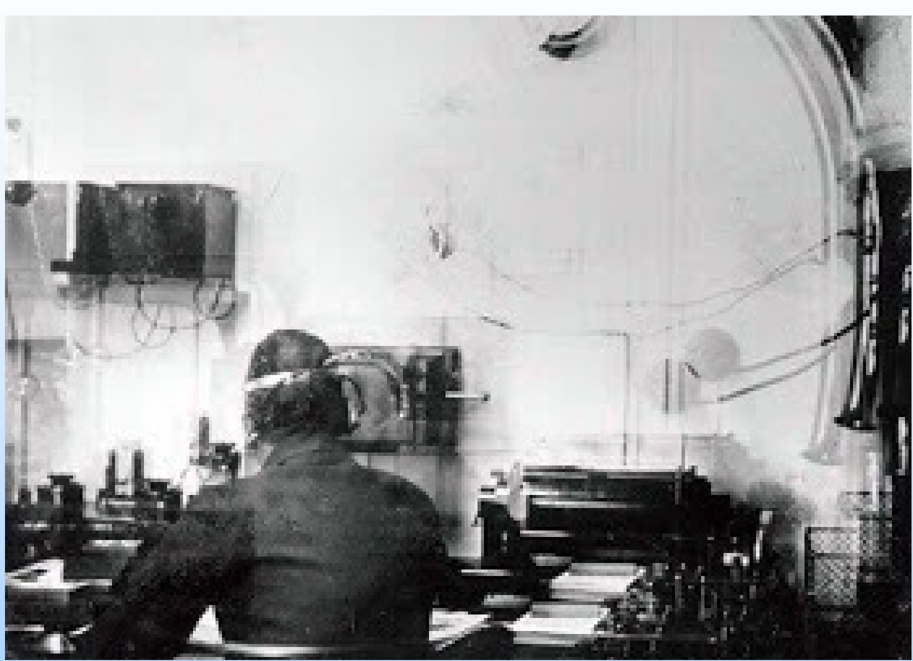

SOS!

Poc després, la Conferència Radiogràfica Internacional a Londres va aprovar noves regulacions per a la comunicació sense fils a bord de vaixells.

Potser la més important d'aquests va ser que els vaixells de passatgers havien de tenir operadors de ràdio durant les 24 hores del dia, fer servir la mateixa longitud d'ona per a transmetre senyals i suspendre l'enviament de missatges a intervals regulars per revisar si hi havia trucades de socors.

A més, SOS es va convertir en el senyal estàndard per demanar auxili després de l'enfonsament de l'Titanic.

La imatge és l'única foto que es conserva de la cabina de telegrafia de l'S.S. Titanic. Va ser presa per un passatger anomenat Father Brown, que el 1912 va abandonar aquell vaixell a Queenstown, Irlanda, abans de la seva travessia atlàntica. (Foto Ken Marschall collection)

Hi ha maneres per a cada propòsit i grup d'interès!

El PSK, Olivia i altres maneres de "Targeta de so" no han desaparegut. Les maneres més nous estan explorant els límits de la tecnologia i la ràdio HF. Amb l'arribada de l'ordinador personal va sorgir una nova gamma de possibilitats. Les maneres WSJT-X només serveixen per posar més "eines" en el seu kit d'eines HF. Alguns d'aquests són maneres purament experimentals (WSPR) i alguns serveixen per proporcionar QSO on la comunicació de veu no és possible (les maneres "FT"). Cap manera és perfecte per a totes les comunicacions i el gaudi de la radioafició es veu reforçat per l'ara àmplia varietat de maneres, des CW a RTTY, des PSK31 fins les maneres més millorats per ordinador de les sèries JTX i FTX que Joe Taylor ha presentat .

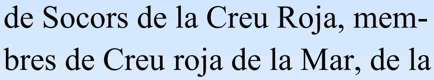
Molts maneres no són de veu o "maneres de conversa", però molts sí que ho són! Podeu escollir quina manera voleu utilitzar per a l'estat d'ànim o el pur plaer d'aprendre una nova forma de comunicar-se. Però recordi ser un "bon veí" quan aprengui una nova manera! Assegureu-vos de que el seu senyal estigui continguda en l'ample de banda necessari i que no estigui generant senyals espúries amunt i avall de la banda perquè està sobrecarregat! La majoria de les maneres de la targeta de so són MOLT sensibles a qualsevol producte no lineal (els modes de tipus PSK i Olivia) i, encara que pot tenir un senyal potent, si el senyal no és lineal i hi ha productes de distorsió fora dels 31 Hz necessaris (en el cas de PSK31) no faràs molts amics ni tindràs molt èxit en fer QSO! Aprendre a controlar el seu senyal i IMD operant la seva estació pot convertir-lo en un millor operador i es guanyarà el respecte de tots els que veuen el seu senyal "neta". D'altra banda, ser reconegut per un senyal deficient i distorsionada farà que ho reconeguin i evitin fàcilment. Si s'enorgulleix de la qualitat del seu senyal, serà recompensat amb una gran experiència operativa i la satisfacció personal d'haver dominat un altre aspecte de la radioafició. En les maneres digitals, és molt més fàcil per al seu programari descodificar un senyal "neta" però més feble que tractar de descodificar un senyal fort però distorsionada. Així és com funcionen les coses en tecnologia! ser reconegut per un senyal deficient i distorsionada farà que sigui més fàcil reconèixer-lo i evitar-ho. Si s'enorgulleix de la qualitat del seu senyal, serà recompensat amb una gran experiència operativa i la satisfacció personal d'haver dominat un altre aspecte de la radioafició. En les maneres digitals, és molt més fàcil per al seu programari descodificar un senyal "neta" però més feble que tractar de descodificar un senyal fort però distorsionada. Així és com funcionen les coses en tecnologia! ser reconegut per un senyal deficient i distorsionada farà que sigui més fàcil reconèixer-lo i evitar-ho. Si s'enorgulleix de la qualitat del seu senyal, serà recompensat amb una gran experiència operativa i la satisfacció personal d'haver dominat un altre aspecte de la radioafició. En les maneres digitals, és molt més fàcil per al seu programari descodificar un senyal "neta" però més feble que tractar de descodificar un senyal fort però distorsionada. Així és com funcionen les coses en tecnologia!

Mitch Baum AE2A

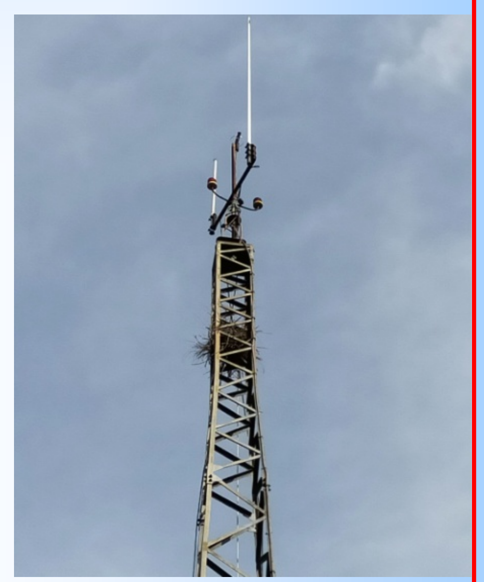
http://www.ae2a.net/

Estaran en Iberradio

El passat mes de juny, es va constituir a Madrid l'Associació de Tropes de Socors, Associació formada per antics voluntaris de les Brigades de Tropes de Socors de la Creu Roja, membres de Creu roja de la Mar, de la Secció Alpina i Creu Roja Joventut.A més de les activitats pròpies de socors i emergència que es realitzaven, era (entre altres) la Unitat de Transmissions que s'encarregava de les comunicació i coordinació dels diferents efectius via ràdio.

Antiga Torreta de transmissions

L'Associació serà present a IBERRADIO de manera informativa I DIVULGATIVA, exposant equips que s'han fet servir durant aquests any però que NO ESTARAN A LA VENDA.

Podrem coneixes els equips que es feien servir i tindrem a la nostra disposició a membres de l'Associació per a les consultes que vulguem fer-los sobre els equips exposats i sobre l'Associació.

Alguns d'aquests equips estaran presents en IBERRADIO

IberRadio 2021 - VI Fira de les Radiocomunicacions

Àvila - 18 de setembre

Dissabte de 10:00 a 20:00

Centre d'Exposicions i Congressos Llenç Nord - Avinguda de Madrid, 102 · 05001 Àvila

(ANGELOSO) LRCB nº 274

EA4HEF ÀNGEL

Magnífica actuació cubana a ARRL de CW

Amb cinc estacions en els "Top Ten" de les seves respectives categories, va tancar l'actuació cubana a l'ARRL International DX Contest de telegrafia, que es va celebrar al febrer d'aquest any.

Van sobresortir, amb el segon i tercer llocs en la banda de 80 metres, Abelardo Navarro (CO2AN) i Juan Carlos Molina (CO2JD), Carlos Martínez (CO2CW) amb el tercer lloc en totes les bandes QRP, mentre que Reinaldo Pi (CO2RQ) en totes les bandes i Edibel Frias (CM3EFM), també en totes les bandes, però QRP, van aconseguir sengles setens llocs.

La resta dels participants es van incloure entre els llocs 15 i 33 de les seves categories.

Val destacar la participació d'un jove, que amb prou feines vint anys, s'albira com un futur gran "concursero". Es tracta de Nelson Hernández (CM8JY), qui va aconseguir ocupar el lloc 16 en una categoria tan difícil i concorreguda com els 40 metres.

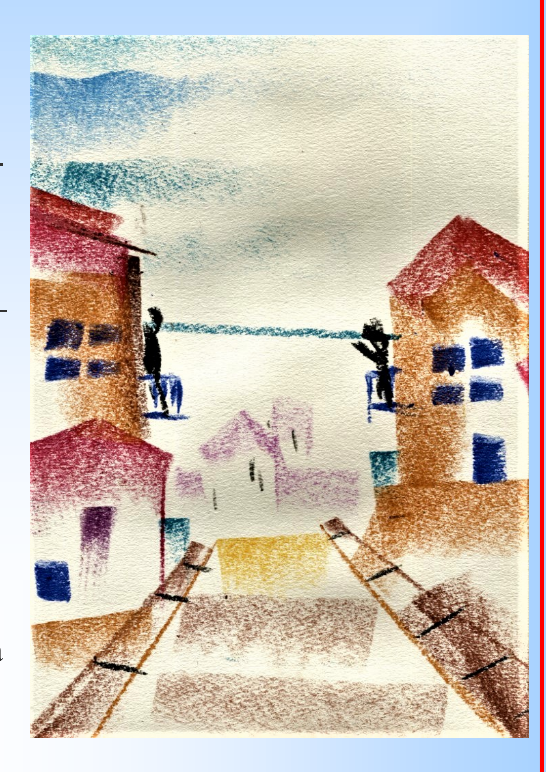
Un total d'onze participants en cinc categories, van intervenir per la major illa de l'Carib en la popular competència afavorida per la ARRL, a continuació, la resta dels participants cubans i els respectius llocs: CO6RD (lloc 15, SOAB), CO8RH (lloc 31, SO20), CO6WD (lloc 25, SO40), CO6EC (lloc 16, SOAB QRP) i CO6YBC (SOAB).

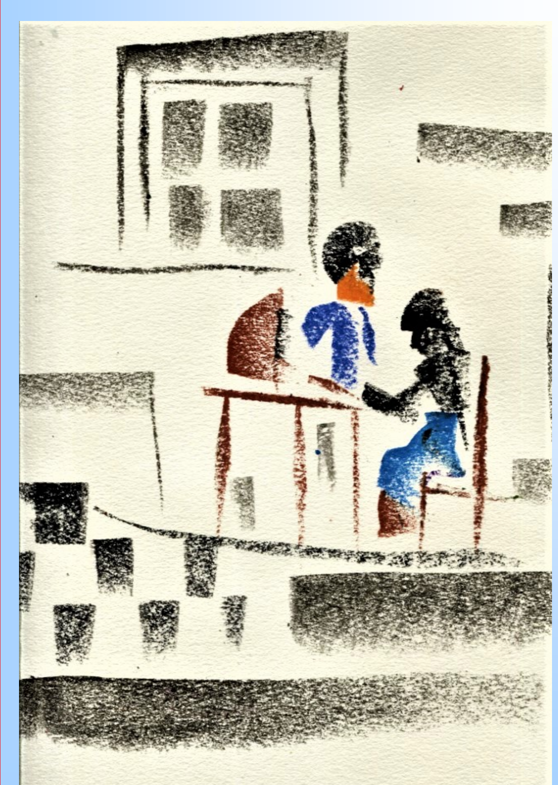
Raúl Verdecie (CO8ZZ)

Coordinador Nacional GDXC

Aventures de ràdio - Les tres "R"

Pere i Pau eren dos amics als que des de petits els havia agradat molt l'electricitat i l'electrònica.
Els agradava molt fer el que ells anomenaven invents, reciclant aparells electrònics que els regalaven els amics i veïns.
Cap a uns anys, havien fet un sistema de comunicació entre els dos ja que vivien un davant de l'altre, el sistema consistia a passar uns cables de finestra a finestra i amb una pila i una bombeta amb el que feien Morse.
En una altra ocasió, amb motors recuperats de cotxes de joguina van aconseguir fer el que ells anomenaven el robot.
Un dia, mentre estaven pensant que podien fer, una veïna els va dir. A casa, tinc una emissora de ràdio i uns cables que no sé què fer amb ells.
Huauuu van pensar, parlarem amb la policia o fins i tot amb les naus espacials.
Corrent van pujar a l'traster i allà plena de pols es trobava una emissora de CB costat d'ella un micròfon i un embull de cables.

Contents com a què li toco la loteria, se'l van endur a casa de Pere que era el que tenia les eines.
Van començar per netejar-la, van treure els botons amb molt de compte i els van deixar com a nous.
Uns minuts després semblava un equip nou, però ... Com ho fem funcionar?
Mirant per internet van descobrir que funcionava amb la bateria d'un cotxe.
Al que va dir Pau. El meu pare té una bateria de recanvi per al seu cotxe vaig a buscar-la.

Minuts després tornava amb la pesada bateria a la qual li van connectar els cables i després de tocar molts botons, es il·lumino.
¡Biennnn !, però només s'escoltava un soroll infernal.

Pau va dir entre els cables he vist que hi havia un cable negre molt llarg, el van localitzar i el van connectar, la cosa seguia igual.

No ens faltarà una antena? Va dir Pere.

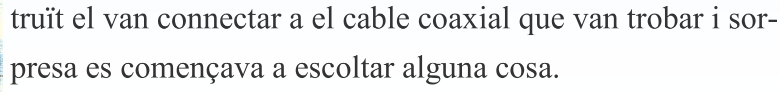
Veloços els dos van buscar a internet que antena es necessitava, van veure molts tipus d'antenes, dipols, verticals, cúbiques, directives.

Pere va dir. Mira un dipol jo crec que la meva mare té el filferro d'un estenedor
que ja no feu servir.

Van agafar el metro, les tenalles i alguna eina per si els feia falta i es van posar a construir el dipol.

Un cop construït el van connectar a el cable coaxial que van trobar i sorpresa es començava a escoltar alguna cosa.

Es van dir ..., ¿no haurem de posar-la en alt? I prests es van pujar a la terrassa en la qual amb una corda van aconseguir lligar l'antena.

I de cop i volta breiko breiko

Una veu es va escoltar en l'altaveu de l'emissora. Titubejant van agafar el micro i van dir Hola breiko.

Una veu es va escoltar en l'altaveu de l'emissora. Titubejant van agafar el micro i van dir Hola breiko.

Una veu els contesto hola sóc l'estació ....

I així van seguir durant uns minuts parlant entre ells, aprenent sobre la radioafició i escoltant termes com estacionàries, freqüències, watts, ampli ..

A poc a poc van anar perfeccionant l'estació i avui dia són grans operadors de ràdio.

El que per a uns és escombraries per a altres és un tresor.

La radioafició compleix amb les tres "R"

Reciclar, Reutilitzar, Recuperar

Autor: Manel Carrasco (EA3IAZ)

Il·lustracions: Josep M. Hontangas (EA3FJX)

Correcció: Juan José Martínez (EA3IEW)

AIXÍ ERA L'ESTACIÓ DE RÀDIO DEL DIRIGIBLE LZ129 "Hindenburg"

El LZ 129 Hindenburg va ser un dels dos majors dirigibles, construït de duralumini en la dècada de el 30 de segle passat.

Tenia 245 metres de llarg, 41 metres de diàmetre, amb 16 bosses (14 d'hidrogen i dues pilotes d'aire) amb una capacitat de 200 000 m³ de gas, amb quatre motors dièsel Daimler-Benz DB 602 de 1200 CV (890 kW) , que li permetien una velocitat màxima de 135 km / h.

El Hindenburg era més llarg que tres avions Boeing 747 junts.

Originalment, tenia capacitat per a 50 passatgers, sent augmentada fins a 72.

La sala de ràdio estava situada en el casc de l'dirigible, just a sobre de la sala de control de màquines, i contenia equips d'ona llarga i curta de 200 watts. L'indicatiu de trucada era "DEKKA".

La comunicació per ràdio de dues vies més reeixida de l'LZ129 va ser aconseguida en el seu segon vol de prova, arribant a una distància de 4375 milles amb Chatham, Massachusetts, Estats Units.

L'estació disposava de dos transmissors, un per ones llargues i un altre per ones curtes, i dos receptors d'ona completa. Les ajudes a la navegació constaven de tres conjunts d'aparells de radiogoniometria.

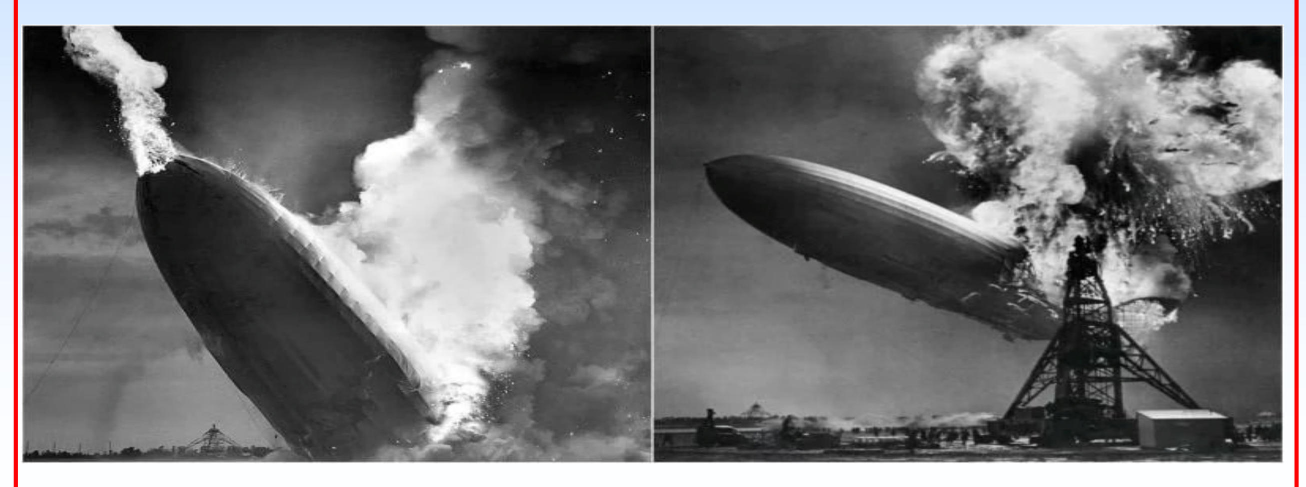
El transmissor d'ona llarga es podia sintonitzar a qualsevol longitud d'ona entre 575 i 2700 metres emprant modulació de circuit de placa. La potència a l'antena era de 200 watts per CW. i 125 watts per a telefonia. Utilitzava una antena de dos fils, de 120 metres de longitud, que podia desenrotllar mitjançant un cabrestant motoritzat. El receptor i el transmissor empraven la mateixa antena, equipada amb un dispositiu automàtic que la commutava quan es parlava per micròfon. Tan aviat com la transmissió s'aturava durant més de mig segon, tornava automàticament a les condicions de recepció.

El transmissor d'ona curta tenia la mateixa potència que el d'ona llarga i podia sintonitzar de 17 a 70 metres (17.700-4.280 kc). Aquest rang es dividia en dues bandes superposades. L'antena constava d'un cable d'arrossegament d'un quart d'ona, que s'enrotllava a la longitud requerida per la freqüència en ús.

L'energia necessària era subministrada per un motor de combustió interna i un generador que subministrava l'energia elèctrica per a l'enllumenat de l'dirigible, la potència per a l'equip de ràdio i el corrent per la cuina elèctrica.

Els subministraments de filaments i plaques s'obtenien mitjançant els transformadors habituals. els

filtres necessaris es col·locaven en les línies per eliminar interferències.
Es feien servir dos receptors de totes les ones per a la recepció, un per a cada cada transmissor. Eren receptors de quatre tubs que empraven dos circuits r.f. amb un rang de freqüència de 15 a 20.000 kc. subdividit en 10 bandes.

El canvi d'una banda a una altra es podia fer ràpidament perquè totes les bobines estaven muntades a la vora d'un disc que es podia girar a mà.
La font d'alimentació per als receptors consistia en una bateria d'emmagatzematge per a l'alimentació A i B. Aquestes bateries es podien carregar durant el vol.
A més s'empraven 3 receptors de radiogoniometria diferents a bord de l'dirigible. El primer servia per a la navegació durant el vol, per trobar la ubicació de l'dirigible mitjançant marcatges transversals i seguir un rumb indicat per transmissors de feix.
Tenien un rang de longitud d'ona de 300 a 1.800 metres. I s'empraven altres dos receptors direccionals per aterrar amb mal temps.
Un llaç gran estava connectat a dos d'aquests receptors per mitjà d'un transformador. Un petit llaç estava acoblat a el tercer receptor direccional.
La sortida dels tres receptors estava connectada a dos instruments d'indicació. Cada instrument tenia tres punters i cada un d'ells estava controlat per un dels tres receptors.
Quan l'aeronau aterrava, la tripulació de terra de l'aeroport operava 3 transmissors de ràdio que donaven instruccions completes per tocar terra la nau, deixar anar les línies d'unió, etc.
El gegant Hindenburg mentre realitzava el que seria el seu últim viatge el dijous 6 de maig de 1937, es va incendiar i va resultar destruït a l'estavellar-se contra el terra quan va intentar aterrar a l'estació aeronaval de Lakehurst, Nova Jersey, Estats Units.
L'accident va ocasionar la mort de 36 persones (al voltant d'un terç de les persones a bord). Va ser àmpliament cobert pels mitjans de l'època i va suposar la fi dels dirigibles com a mitjà de transport.

Font: Herbert Lennartz, Ràdio News, agost de 1937
Compartit per: Carlos Almirón (LU7DSY)

Una temporada més la C.B. a El Món en La nostra Antena

Dilluns que ve dia 13 de setembre en el seu horari habitual, 23:00 hores, El Món a La nostra Antena comença la seva nova temporada 2021-2022. A part de totes les seves seccions relacionades amb el món de les comunicacions. La Banda Ciutadana tindrà la seva secció de mà de Manolo-Meteorit, enguany com a novetat, comptarà amb la col·laboració en aquesta secció d'Ángel Gómez, QRZ Angeloso-EA4HEF, responsable també de la secció de notícies de

Banda Ciutadana al web de URE.

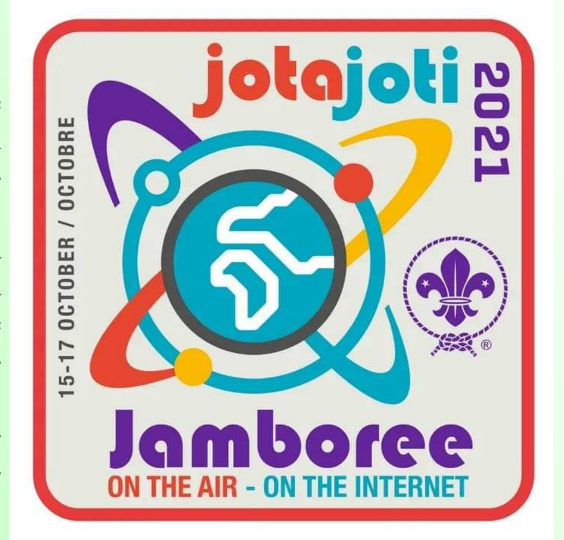
Entre tots esperem estar a l'altura de les aspiracions que el món de la C.B. posa a la nostra disposició en forma de notícies i activitats mediàtiques.

A tots-es els que ens heu seguit en edicions anteriors i als que us incorporeu a aquest món, us esperem tots els dilluns a la nit a http://www.radiobenicalap.com/ a partir de la 23:00 o posteriorment en les plataformes anunciades. Benvinguts-as a tots.

Per Manolo-Meteorito

Selvamar Noticias
VERSIÓ CATALANA
NEW
* La revista del Radioaficionado

CQ Jamboree, CQ Jamboree, CQ Jamboree.

Arriba l'octubre i amb això, una activitat que sense ser un concurs, un certificat o una activació, reuneix radioaficionats de tot el món, ens referim a l'anomenat Jamboree en l'Aire ...

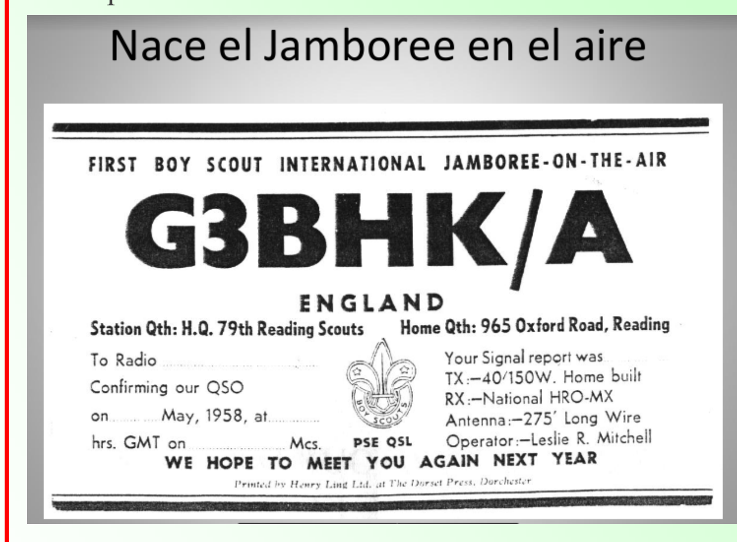
Per als que que no són Scouts, els explicarem que la paraula "Jamboree" ve de l'idioma Zulu i significa trobada de tribus, de manera que Jamboree en l'Aire vindria sent, una reunió de tribus o en aquest cas patrulles de Scouts a través de les ones radials.

Però ... on va començar aquesta idea que reuneix cada any a més d'un milió de nens i joves escoltes i milers de Radioafionados al voltant de el món? ...

Va ser el 1957, quan a Sutton Park Anglaterra, es va realitzar un Jamboree Mundial a el qual van assistir prop de 35.000 Scouts de 60 països i per primera vegada en aquest tipus d'esdeveniments, es va instal·lar en una carpa una estació de radioaficionats, sota l'indicatiu GB3SP. L'estació de ràdio va ser tota una novetat i als assistents a Jamboree se'ls va permetre visitar-la sempre que miressin des del darrere d'una petita prop.

Leslie R. Mitchell, un jove dirigent Scout Britànic i radioaficionat (G3BHK) va escriure en aquesta època, "Em va sorprendre molt el gran nombre d'estrangers radioaficionats Scouts que van assistir a Jamboree", també va comentar que quan ja acabava l'esdeveniment "tots estàvem una mica tristos, va ser quan algú va notar casualment que podríem tractar de posar-nos en contacte en l'aire. Això es va convertir en la idea de tractar de comunicar-nos en un dia específic per a concentrar els nostres esforços, i em van demanar que fes els arranjaments necessaris "i sense saber-ho, Les Mitchell es va convertir d'aquesta d'aquesta manera, en el pare fundador de l'J.O.T.A.

A l'octubre de 1957 Mitchell, al costat d'un grup de Scouts de Reading Berkshire, van instal·lar una carpa propietat de el grup N ° 79 i van realitzar una prova que dur 12 hores, per a això van usar un transmissor AM de 40 watts i una modesta antena de filferro, durant aquestes proves van formular el que serien les normes d'aquest esdeveniment. Aquestes normes van ser tan simples i clares que es mantenen sense canvis fins al dia d'avui.

Després de l'anàlisi inicial, semblaven haver-hi una sèrie de trampes, les estacions estaven repartides per tot el planeta i calia considerar les diferències horàries. Llavors, Mitchell va decidir realitzar l'esdeveniment durant tot el cap de setmana i sol·licitar als radioafionados de l'món amb un interès en el moviment Scout posar les seves estacions a l'aire i al mateix temps convidar els Scouts locals a afegir-s'hi. I així va néixer al Jamboree el Aire.

Després de la prova realitzada per Mitchell, l'interès va ser tan gran que finalment els dies 10 i 11 de maig de 1958 es va realitzar el Primer Jamboree Mundial

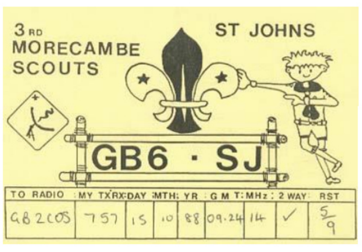
de radioaficionats, anomenat Jamboree On The Air o JOTA. Des de llavors, l'esdeveniment es realitza cada any el tercer cap de setmana d'octubre.

L'esdeveniment va anar creixent exponencialment amb els anys, ja per al 4t .Jamboree de 1961 van participar 47 països dels 5 continents, i per a l'any 2012 aquesta xifra havia augmentat a 142 països i més d'un milió de Scouts comunicant-se per les diferents bandes i maneres. És tal l'interès que aquest esdeveniment provoca que fins i tot l'astronauta Michael Fossum KF5AQG, planejo fer contactes des de l'estació espacial durant el Jamboree de l'2012.

Avui dia podem dir Jamboree en l'Aire, és l'esdeveniment de l'Organització Mundial Scout més gran de el Món, amb una participació activa de 150 països, més de 1,3 milions de participants i al voltant de 10.000 estacions de radioaficionats al voltant de el món , sense la col·laboració aquest gran esdeveniment no podria ser possible.

36th Jamboree-on-the-Air
16-17 October 1993

The Jamboree-on-the-Air (JOTA) is the biggest Scouting event in the world. Last year, according to reports, 459,000 Scouts and Guides participated in almost 100 countries. The Jamboree-on-the-Air is an essential way for youth around the world to learn about each other and know that they are part of a truly international Movement.

36e Jamboree-sur-les-Ondes
16-17 octobre 1993

Le Jamboree-sur-les-Ondes (JOTA) est la plus grande manifestation du Scoutisme mondial. L'an dernier, selon les statistiques, 459.000 Scouts et Guides de près de 100 pays y ont pris part. Le Jamboree-sur-les-Ondes est un moyen privilégié d'échanges qui permet aux jeunes de prendre conscience de leur appartenance à un véritable Mouvement mondial.

World Organization of the Scout Movement
Organisation Mondiale du Mouvement Scout
P.O. Box 241 - 1211 Geneva 4 - Switzerland / Suisse

Por Tu-ty XQ1ROA

Col·lecció Enrique Vázquez Lescaille V (Conclusió).

El gang de Pontevedra durant 1935 i testimoni documental d'existència d'activitat amateur durant la Guerra Civil Espanyola de la EA1BL i altres radioaficionats

En 1935, EA1BL va participar, a l'igual que Ángel Pereira Renda (EA1BS) d'Estrada, al concurs Copa Modulació la classificació va publicar la Revista URE a l'agost d'aquest any, quedant en cinquè lloc. En aquest mateix nombre de la butlleta d'URE es van detallar els resultats de el Concurs de Fonia Hispano-Portuguès en el qual podem veure en sisè lloc a EA1BL.

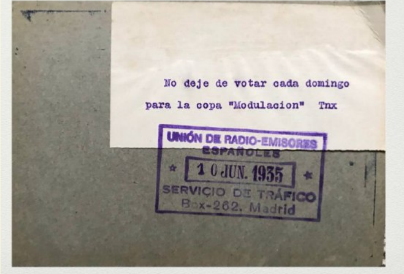
Una QSL de EA4AT pertanyent a la Col·lecció ofereix un testimoni documental sobre aquestes dues competicions en què Enrique Vázquez va tenir un paper destacat.

Enrique Vázquez va ser nomenat, després de l'estiu de 1935, delegat local d'URE a Pontevedra, per la qual cosa rebia i tramitava el tràfic de QSL 's dels membres del seu àmbit, el que explica que en la Col·lecció hi hagi targetes de confirmació destinades a alguns ells i que també aporten dades molt interessants sobre la seva activitat amateur. D'aquesta manera podem veure algunes QSL 's per EA1BG, EA1BI-Provisional (EA1AO), EA1BH i EA1BJ. Encara que podríem comentar aquí algunes coses curioses sobre aquestes peces, deixo a l'lector interessat que les descobreixi ell mateix per no fer-me molt extens, però voldria aclarir que EA1BI va ser l'indicatiu oficial de José Hermida Vidal, EAR-H, que es va formar amb els germans Vázquez Lescaille com radioaficionat. A l'ésser imminent la concessió d'indicatiu a Bernardino Buceta Quintáns, aquest va utilitzar l'indicatiu provisional EA1BI en la creença que serien les lletres assignades oficialment a la seva estació, però això no va ocórrer. L'indicatiu EA1AO, vacant en aquest moment, i que havia pertangut a Alfonso Rodríguez Lafont, de Santander (ex-EAR-138), va ser el que li va correspondre oficialment a finals de desembre de 1935. Són per això elements de gran interès aquestes QSL 's de Buceta a la Col·lecció, que no van arribar mai a poder del seu destinatari, possiblement per l'arribada d'aquestes pròxima a l'esclat de la Guerra Civil Espanyola, o no tenint oportunitat de rebre-les en tot cas, quedant en mans de què era delegat local.

A Radio ea 1bl U/fone en 7 Mc. Qsa 5 r 9 t Dc
Madrid 2 - Junio 1935 a las varias GMT.
Observaciones Tnx por su participacion en el concurso de "URE" y "REP"

EA4AT

Transmisor-COPA. 30 wat. 73's de J. Gutiérrez Corcuera Alcalá, 157 - MADRID
Receptor - HRO. National.
Antena - HERTZ. T y R. Pse QSL vía URE

Cal esmentar també la constatació documental a la Col·lecció de la proliferació en aquell temps d'Agrupacions Regionals de Ràdio que van donar origen a F.A.R. (Federació Agrupacions de Ràdio) al voltant de la figura controvertida de Miguel Moya, EA4AA i ex-EAR-1 que ressorgia així en el món de la Radioafició novament prenent el timó d'una organització potent que va agrupar a molts amateur descontents o insatisfets amb la tasca d'URE la qual no acabava d'aglutinar totes les voluntats.

Arribem així a la Guerra Civil Espanyola que va provocar el cop d'Estat de el 18 de juliol de a 1936.

Segons el que va quedar escrit a la revista Ràdio Nacional d'el 18 de juliol de 1937: "durant el matí d'el dilluns 20 de juliol [del 1936], Ràdio Pontevedra era custodiada pels Guàrdies de

Assalt, i llavors es va presentar un comissari de policia amb ordre de Governador Civil de destruir el transmissor. Però en virtut dels raonaments que se li van fer, principalment el que per no portar ordre per escrit podria incórrer en responsabilitat, es va limitar a inutilitzar-desacoblant i portant-se un grup d'alimentació, fet que vam posar immediatament en coneixement de l'governador militar de la plaça , general [Cap de la Vuitena Brigada d'Artilleria] [José] Esglésies [Martínez] ". Pel que fa a l'estació amateur de Vázquez Lescaille, EA1BL, també va quedar inutilitzada en un primer moment, a l'estar situada en una habitació contigua a l'EAJ-40. el Governador Civil, Gonzalo Acosta Pa (d'Esquerra Republicana), un cop assumit el control pels revoltats va ser reemplaçat pel tinent coronel Luis Ledo. A l'càrrec de l'emissora Ràdio Pontevedra, presa per la força militar, quedaven els capitans Caruncho i Fernández que van començar la difusió dels comunicats militars a través de la mateixa.

La estación de radioaficionado EA1BL fue utilizada por el Gobierno militar durante la Guerra Civil. En la fotografía, el radiotécnico Ramón Pazos Gondar con «Santiaguiño», aprendiz delante de la emisora en algún momento de descanso entre 1936-1939.

El radiotécnico i empleat de Ràdio Pontevedra, Tomás Luis Barberia, per les seves idees polítiques contràries a l'General Franco, va haver de ser ocultat.

Wenceslao Barreiro García, EA1DS (1964)

Tomás Luis Barbería Durán en 1963

Ajudat pels seus patrons, els germans Vázquez Lescaille, que el van amagar en un fals sostre i li van aconseguir la documentació necessària per sortir de país, va ser portat més tard, ocult en un vehicle conduït pel seu company Ramon Pazos Gondar, a Portugal, des d'on va viatjar a l'Argentina. Allí va aconseguir treball com radiotécnico contractat per la RCA Víctor Argentina, SA, possiblement recomanat per Alberto Carlos Cambre, i més tard va aconseguir reunir a la seva família, que va aconseguir fugir d'Espanya.
Es van instal·lar a Rio Gallegos on Barberia va treballar, primer en la construcció de la LU-12 (la més austral de les emissores de broadcasting argentines) situada a Río Gallegos, Santa Creu (Patagònia), ia partir de 1945 en el seu propi negoci de radiotécnico «Casa Barberia».
Vull destacar aquí que els germans Vázquez Lescaille van arriscar les seves vides a l'ajudar a escapar a Barberia, la sort hagués estat una mort segura en un altre cas.
L'estació de radioaficionat EA1BL, intervinguda pel govern militar, comunicava el 22 de juliol amb Palma de Mallorca a 8,2 i 7,25 MHz informant el cap militar d'aquella plaça que el dia 20 a les 7 de la tarda s'havia declarat a Pontevedra l'estat de guerra. Es va transmetre també des de la EA1BL les notícies rebudes de la situació a Vitòria, Àlaba, Navarra i Logronyo, Jaca, Osca i Saragossa. Des de Palma de Mallorca li contestaven en 7,2 MHz que no tenien notícies molt concretes del que passava a Barcelona perquè s'havien confiscat de les estacions de radioaficionat i no hi havia manera de comunicar. Les dues estacions s'havien emplaçat per a una nova comunicació a les 20:00 hores del dia 23.

La EA1BL de Vázquez Lescaille va estar intervinguda i a el servei de Govern Militar de Pontevedra durant la guerra, on es rebien, provinents de Burgos, les cròniques i missatges que es retransmetien a altres places de la península, nord d'Àfrica i Canàries. EAJ-40 Ràdio Pontevedra, es va utilitzar per transmetre xerrades patriòtiques i els parts de guerra que informaven de l'avanç de la contesa, funcionant també com a centre de distribució dels radiogrames relatius a notícies sobre el parador i estat de salut de familiars que es trobaven en diverses zones del territori nacional, sobretot de les que estaven controlades pel bàndol republicà, com era el cas de Madrid. Aquesta utilització, que també va prestar la EA1BL, es va conèixer com «servei de socors». La EAJ-40 Ràdio Pontevedra va servir també de mitjà de difusió de les alertes a la població per atac aeri, estant connectats tots els altaveus públics amb l'emissora.

Fotografía publicada en: https://laopinionaustral.com.ar/localidades/lu12-la-radio-que-le-puso-voz-a-santa-cruz-232214.html

Al veí país, Portugal, el govern havia cancel·lat totes les llicències de radioaficionat a l'inici de la Guerra Civil Espanyola i fins al final de la contesa, perllongant aquesta situació durant la II Guerra Mundial a l'igual que en molts altres països que van adoptar la mateixa mesura . A la Col·lecció d'Enrique Vázquez Lescaille trobem dues QSL s de el període bèl·lic espanyol corresponents a dues estacions portugueses. La primera és una de Manuel I. Lopes d'Araújo, de Esmoriz (Portugal), que contactava poques setmanes després de l'inici de la guerra amb la EA1BL utilitzant un indicatiu fals (CT1TT) per evitar ser identificat i localitzat. Al revers de la QSL escriu: «Estimat col·lega. Cordials salutacions i molt satisfet per aquest QSO que espero repetir moltes vegades. Em serveixo en aquesta i altres comunicacions de l'indicatiu CT1TT que no és el veritable com veurà per aquesta targeta. Raons especials m'han forçat a això. Li agrairé, per tant, que m'enviï la seva QSL directament ». La segona, de Francisco Albert de Teixeira, CT1NT, de Lisboa es correspon amb el QSO Efectueu amb EA1BL provant que tot i la intervenció militar de l'emissora havia especio per a l'activitat amateur de forma clandestina.

A l'acabar la Guerra Civil Espanyola, la penúria econòmica que es va viure a Espanya va afectar el negoci familiar dels germans Vázquez Lescaille, que depenia de les importacions dels productes que comercialitzava: accessoris per a cotxes, rodes, etc. El estraperlo funcionava i molts milloraven els seus ingressos a l'entrar en aquesta activitat irregular. No obstant això, els Vázquez Lescaille es van mostrar reticents a involucrar-se en aquest tipus de negoci. Vicent, percebent que s'acostaven temps difícils i, quan el seu temor a una nova guerra mundial es va fer patent, va decidir organitzar el seu viatge a Cuba, que va efectuar el 1941 amb intenció de recuperar el control de les plantacions de cafè que tenia la seva família a la illa i, després de posar-les a el dia, trobar un mitjà que els garantís, a ell i als seus, la subsistència. Les emissions de l'EAJ-40 van passar a ser

programades i controlades per la Delegació Local de Propaganda, consistint en conferències, adoctrinament i concerts, bàsicament.

El 1942 va morir la mare de EA1BL, Enriqueta Lescaille, any en què es va produir la venda de l'emissora de Ràdio Pontevedra al, també radioaficionat, José Hermida Aldao (EAR-H, EA1BI), el qual havia treballat en el negoci abans de la guerra i coneixia el seu funcionament. A l'illa caribenya la família Vázquez Lescaille conservava la propietat de les seves cases de Santiago de Cuba i Felicitat de Yateras (Guantánamo). Des d'allà, Vicente va escriure als seus germans per informar-los que ja tenia tot preparat per acollir-los i que podien anar embalant les seves pertinences per al viatge. El seu desig de veure'ls a tots reunir-los a Cuba estava pròxim a veure complert. No obstant això, no arribaria a materialitzar causa de la seva defunció en 1943 després de caure malalt. Un any després va morir Evaristo. Enrique es va establir llavors al Gran Garatge, situat molt a prop de Ràdio Pontevedra, al carrer El Progrés (avui Benito Corbal), on va muntar el seu taller de ràdio i a què s'uniria, poc temps després, Ramon Pazos Gondar, que abandonava així definitivament Ràdio Pontevedra.

Casa Barbería

Des que es va iniciar la Guerra Civil el 1936, fins a 1949 va romandre prohibida la Radioafició a Espanya pel que, a l'morir Enrique Vázquez Lescaille a Pontevedra, el 2 de març de 1948, no va poder veure amb els seus propis ulls el ressorgir de la radioafició que es va produir a partir de l'1 d'abril de de 1949.

Una anècdota molt curiosa va passar molts anys després quan en una entrevista realitzada per dos periodistes de Diari de Pontevedra que al costat de la realitzada als altres cinc que conformaven el 1964 el gang de la Ciutat de l'Lérez, Wenceslao Barreiro, EA1DS, va ser preguntat sobre si havia connectat alguna vegada amb l'estranger i si ho havia fet amb alguna persona de Pontevedra. EA1DS va respondre a la primera qüestió que sempre que ho intentava ho aconseguia i respecte a la segona va contestar: "Sí, i és un cas la mar de curiós. Jo vaig saber que estava en Terra de Foc el constructor de Ràdio Pontevedra, [Tomàs] Luis barberia [Duran], perquè va comunicar amb mi a través d'una estació com la meva, d'aficionats. [...] ". Tomas Luis Barberia havia estat radiotécnico en la LU-12 de Rio Gallegos i en els anys seixanta regentava el seu propi taller de radiotécnico "Casa Barberia".

Amb aquest últim article dono per finalitzada la sèrie d'aquests en la qual he destacat aquells aspectes més rellevants i de major interès per al lector de la col·lecció, cosa que no s'esgota en absolut la quantitat de dades i informació que es poden extreure d'ella ja el que convido ferventment als lectors de Selvamar Notícies, revista a la qual agraeixo l'oportunitat que m'ha brindat de donar-la a conèixer als seus seguidors.

Tomás Manuel Abeigón Vidal, EA1CIU
abeigont@gmail.com
Pontevedra

Projecte La QSL viatgera

Els nostres noms són José (Ea8djt) i Manolo (EA8DHQ) i volem convidar-vos a la "QSL VIATGERA"

El motiu principal de qualsevol radioaficionat és la comunicació en qualsevol banda i manera, però sobretot, la confirmació de l'esmentat contacte. Aquesta confirmació ens arriba a través d'una QSL, la qual és la protagonista en aquesta aventura en la qual volem retre homenatge.

La QSL sortirà per correu ordinari des del meu QTH destinació a un altre radioaficionat.

Quan la rebis hauràs enviar-la a un altre radioaficionat d'un altre país i d'un altre continent diferent a el teu i així successivament. Ens agradaria que el destinatària número 19 ens la tornés a enviar a nosaltres. Estarem connectats en aquest pàgina de Facebook per poder seguir la seva ruta. Abans d'enviar-la signa la QSL, posa les teves dades i ajuda'ns a conèixer una mica el lloc on vius.

Si ets l'agraciat a rebre-trobaràs totes les instruccions a seguir.

Gràcies per col·laborar amb aquest petit homenatge a aquesta petita targeta que ens dóna tanta alegria. Esperem almenys donar la volta a el món.

Des Selvamar Notícies anirem publicant les imatges que envieu i més us enviarem un detall a tots els participants

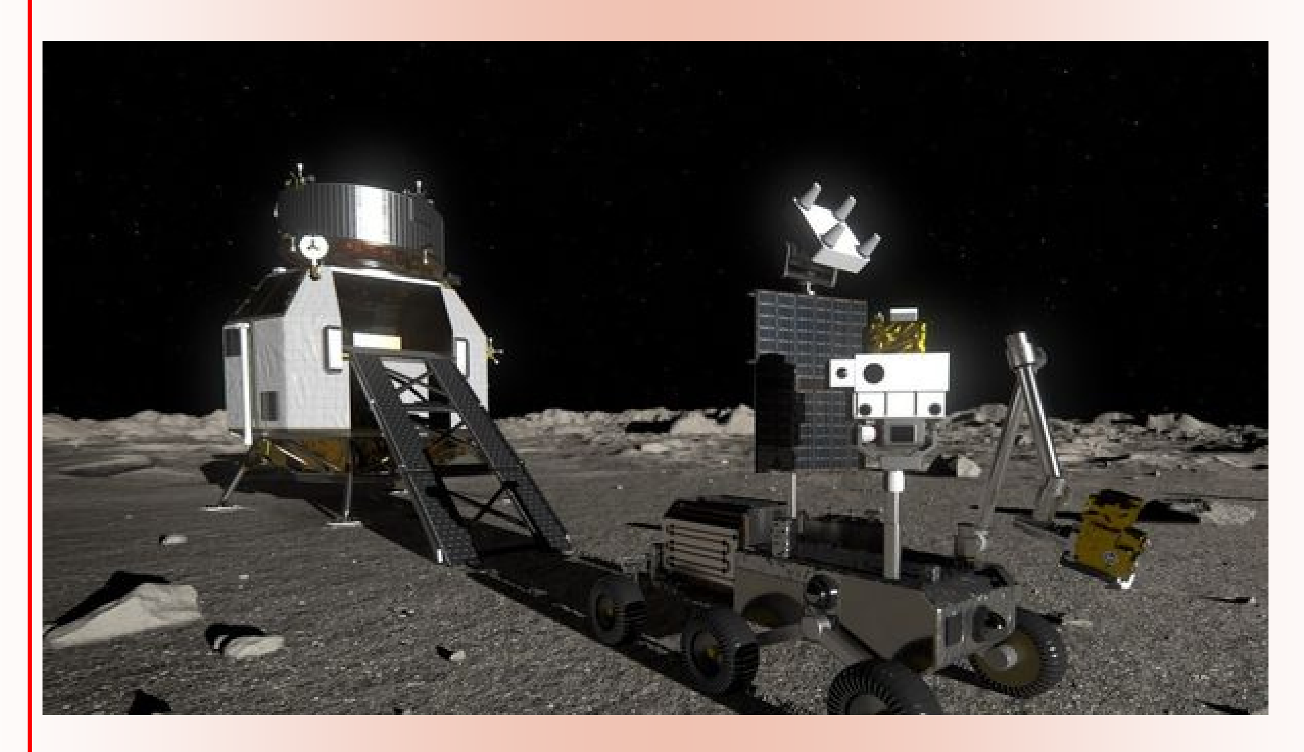
Més info: qslviajera@gmail.com

Un transponedor en la Lluna en 2027

"LUNART", PROPOSTA DE AMSAT-DL A L'AGÈNCIA ESPACIAL EUROPEA PER COL·LOCAR EN 2027 UN TRANSPONEDOR REPETIDORA A LA LLUNA, PER A la COMUNICACIÓ EME DIRECTA AMB LA TERRA A TRAVÉS DE FREQÜÈNCIES DE RADIOAFICIONATS

L'Agència Espacial Europea ESA planeja col·locar sondes més grans, anomenades European Large Logistic Landers (EL3), en la superfície lunar cada 3 anys a partir de 2027. Per a això recentment va convidar a definir experiments i càrregues útils interessants.
AMSAT-DL presentar una proposta anomenada LunART (Lluna Amateur Ràdio Transponder)

(foto 1) ,. amb un enllaç ascendent en 2,4 GHz i un enllaç descendent en 10,45 GHz, amb balises en una varietat d'altres bandes Es tracta d' una plataforma de comunicació que, entre altres coses, conté un microxip lineal coherent en banda S / X, per a les comunicacions EME (Terra-Lluna-Terra).
Això significa que els contactes similars als disponibles actualment a través de QO-100 fins i tot serien possibles a tot el món. També es recomana un microxip VHF / UHF. Ja s'ha provat un prototip de l'microxip lineal coherent com a part dels projectes P3-E i P5-A de AMSAT-DL.
Són els autors de el projecte, Peter Gülzow DB2OS (foto 2), que va estudiar tecnologies de la comunicació i ha estat involucrat en el disseny, construcció, llançament de campanyes i operació de diversos satèl·lits de radioaficionats durant més de 30 anys i és a més l'actual president de AMSAT-DL.y Matthias Bopp DD1US (foto 3), que també va estudiar tecnologies de la comunicació i ha estat actiu en comunicacions per satèl·lit durant més de 20 anys.
Proposen que la Plataforma de Comunicacions LunART doni suport a la comunicació directa amb la terra a través de freqüències de radioaficionats en les bandes de microones, doni suport càrregues útils d'estudiants i universitats amb accés directe als seus experiments, i permeti la ciència de la ràdio per a una gran comunitat de radioaficionats i científics de tot el món.

El lloc d'aterratge no tindria restriccions, només una bona línia de visió a la Terra per a la comunicació directa Terra-Lluna-Terra. i la missió tindria una durada de 48 mesos.
Per a la supervivència nocturna disposaria d'un control tèrmic per assegurar que la temperatura no sigui inferior a -10 ° C. amb la manera apagat / suspensió. Voltatge de bus: 12..48V no regulat (TBD) o regulat, commutable. Potència: ~ 100 W. Sortida de control: normal / mode de suspensió / (apagat).
S'utilitzarien antenes per enllaç ascendent de banda S (2,4 GHz, banda de satèl·lit amateur) i
enllaç descendent de banda X / Ka (10,5 GHz, banda de satèl·lit d'aficionats)
Alineació aproximada a la terra, Hi-Gain i Low-Gain
VHF / UHF (145MHz / 435 MHz, banda de satèl·lit amateur, Omni, opcional)
Antena de banda ampla i baixa guany, per exemple, Vivaldi per diversos senyals de balisa
Comunicacions, mòdul d'aterratge intern:
Bus de dades (TBD) per altres càrregues útils secundàries (estudiants i universitats)
Interfície de suport per a la comunicació TTC / TM del mòdul d'aterratge per a les fases d'emergència o no crítiques de la missió.

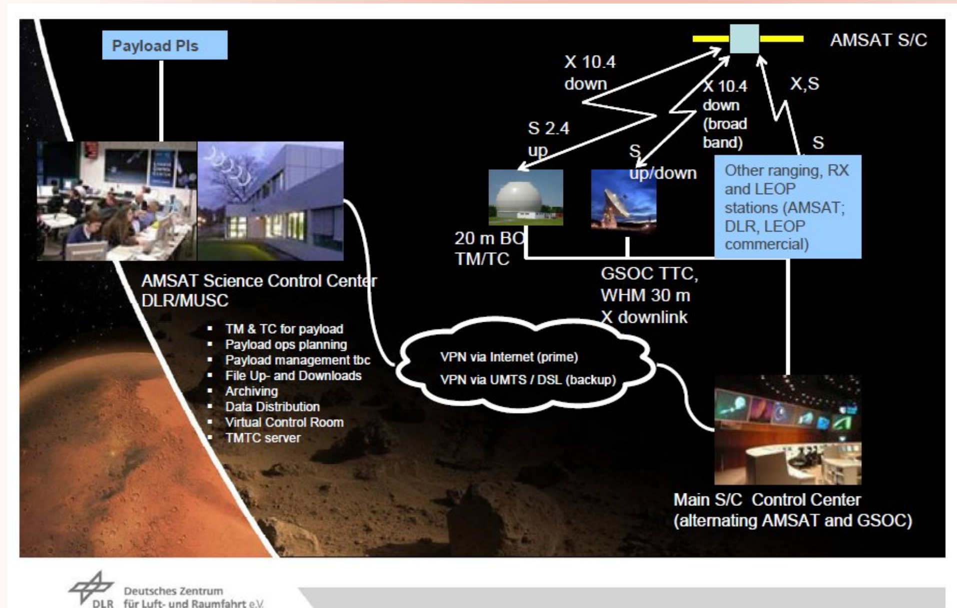

Abbildung 12: *Konzept für DLR-AMSAT Groundsegment (Mondmission)*

L'enllaç de comunicació "amateur" es pot utilitzar com a suport amb l'antena mirall de 20 metres situada a l'observatori de Bochum en cas d'emergència o quan la xarxa de l'ESA està ocupada. Aquest concepte ja es va considerar durant la missió DLR / AMSAT P5-A a la Lluna i Mart i, per tant, també es va esmentar en aquesta proposta. L'enllaç de comunicació "aficionat" pot proporcionar accés independent a càrregues útils d'estudiants / universitats (per exemple, càmeres en viu d'exploració lenta 24/7), i per a ser usada per una enorme comunitat de radioaficionats per a l'observació i la radiociencia.
La selecció dels experiments que finalment haurien volar al EL3 encara es troba en una etapa preliminar. La presentació d'idees va finalitzar el 3 de juliol de 2020, i ja s'ha realitzat la primera anàlisi. Totes les propostes enviades seran avaluades per un comitè a principis de setembre i després passaran a l'etapa 2 segons les recomanacions de l'esmentat comitè. AMSAT-DL espera amb optimisme que el seu projecte sigui seleccionat ..

Font: https://amsat-dl.org/en/lunart-luna-amateur-radio-transponder/

Dos nous satèl·lits de AMSAT-EA s'han de posar en òrbita aquest mes de setembre

El 2 de setembre està previst el llançament de dos nous satèl·lits per a ús de radioaficionats. Els satèl·lits GÈNESI-L i GÈNESI-N han estat dissenyats i construïts per AMSAT-EA en col·laboració amb estudiants de la Universitat Europea i d'ICAI.
El vehicle que els llançarà es troba llest per a l'enlairament en la seva plataforma de la base aèria de Vanderberg a Califòrnia que transportarà a més altres satèl·lits de diverses organitzacions i universitats.
Els satèl·lits GÈNESI confirmen sengles repetidors digitals de ASK i CW, sent les freqüències de treball dels mateixos les següents:

GENESIS-L
• 145.875 MHz uplink, Maneres: CW, ASK 50 bps
• 436.875 MHz downlink CW, ASK 50 bps, indicatiu AM2SAT
GENESIS-N
• 145.888 MHz uplink, Maneres: CW i ASK 50 bps
• 436.888 MHz downlink CW ASK 50 bps, indicatiu AM3SAT

SANTINA DE COVADONGA 2021

La Secció Territorial de la Unió de Radioaficionats Espanyols a Gijón, organitzarà la XXXVII edició consecutiva dels indicatius especials SDC, commemoratius de la festivitat del Dia d'Astúries i la seva patrona, la Santina de Covadonga.

En aquest any 2021, l'activitat estarà compresa entre el dimecres dia 1 i el Diumenge dia 12 del mes de setembre, ambdós inclosos; que podran ampliar-se segons es presentin les circumstàncies en els diferents districtes i entitats des dels quals es realitzaran les transmissions.

Gràcies a la col·laboració de diversos operadors d'estacions de radioaficionat, es treballaran totes les modalitats i bandes en vigor actualment, sempre seguint les recomanacions de la IARU i la normativa actual.

En aquesta trenta-setena edició de l'activitat, comptarem amb la presència de radioaficionats asturians que per diversos motius tenen fixada la seva residència a diverses províncies de la geografia espanyola, i fins i tot en altres països o entitats.

En aquells districtes o entitats en què no s'ha aconseguit localitzar cap radioaficionat nascut a Astúries, s'han iniciat contactes amb els Centres Asturians de diferents localitats, per transmetre des de les seves instal·lacions, comptant amb la inestimable col·laboració de radioaficionats a qui se'ls ha proposat encarregar-se de l'activitat en les províncies que compten amb alguna d'aquestes entitats socials, relacionades amb el Principat d'Astúries.

Aquestes estacions transmetran amb indicatius especials que s'han de sol·licitar en els seus corresponents districtes o països, i que sempre tindran el sufix SDC (Santina de Covadonga). L'actual normativa a Espanya, pel que fa a les autoritzacions temporals, ha condicionat que siguin els prefixos EG i EH els únics que permetin mantenir el sufix que fins ara es venia utilitzant.

Excepte inconvenients d'última hora, en aquest any 2021 podran escoltar tots els districtes EA (1 a l'9), per la qual cosa es valorarà la possibilitat de tenir un detall especial amb aquelles estacions que aconsegueixin comunicar amb els nou districtes mentre transmetin amb el sufix comú de l'activitat, així com amb els que aconsegueixin treballar totes les entitats que finalment estiguin actives en aquesta edició.

Atès que el dia 8 de setembre no és festiu en algunes comunitats, aquesta celebració es trasllada a el dia que estimin oportú les respectives entitats socials col·laboradores i s'anunciarà amb suficient antelació les dates en què es faran les transmissions des dels Centres Asturians afectats.

S'estan fent gestions per intentar que el sufix SDC es pugui escoltar des de diverses entitats d'Europa i Amèrica. Totes les novetats seran anunciades al web de l'activitat.

Més info: www.ea1aum.es/basescov.htm

Iberradio 2021

Aquest any SI

OTROS

ASOCIACIONES Y RADIO CLUBS

DESARROLLADORES

DISTRIBUIDORES

El dissabte 18 de setembre, volem convertir Àvila a la meca per als entusiastes de les comunicacions.

L'objectiu principal de la VI Fira Nacional de les Radiocomunicacions és posar a disposició de tots els interessats en el món dels radioaficionats, amants de la CB, les comunicacions i tot el relatiu a el món de l'trasteig i l'electrònica. Pretenem fer d'aquesta fira l'exposició número ua Espanya i una de les més importants d'Europa de la indústria i, a el mateix temps, una inspiració i una important oportunitat de compra. Radioaficionats, cebeistas i amants de les comunicacions de tot Espanya es reuniran aquí cada any. Esperem la participació d'expositors i organitzacions nacionals i de diversos països europeus, que oferiran una visió completa d'aquesta afició.
Radioaficionats i els entusiastes de l'electrònica trobaran la tecnologia i els equips en diferents estand: els instruments de mesura, antenes, equips auxiliars i electro-tecnologia, així com el maquinari, programari, electrònica i accessoris.

Aquells que els agrada jugar i aficionats a l'cacharreo es trobaran equips barats i accessoris de segona mà i peces de recanvi en el popular "mercat de segona mà".

¿Como es una Feria de Radio, en Buenos Aires (Capital de la Argentina)?

Hoy quiero contarles como son las ferias de Radio, que se realizan, más específicamente en mi país Argentina.

Fotografia 01: Martin Butera, en un típic Hamfest a Buenos Aires, Argentina

En Sudamérica en general, durante décadas se vive una crisis económica, entonces no esperen ver en este informe fotografías de un gran evento. Ni mucho menos marcas de radio o sponsors comerciales. Incluso elegí mostrarles uno de los últimos eventos que visité, antes de venir a vivir a Brasil.Elegí un evento realizado por el Radio Club Buenos Aires, un club ubicado como el nombre lo dice en la ciudad de Buenos Aires,capital de la República Argentina.

A pesar de funcionar más como un pequeño mercado de pulgas, que frecuentan algunos cientos de Amateurs Radio, el evento no deja de tener su encanto y se suelen encontrar algunos equipos y rarezas interesantes.

En Argentina, con el correr del tiempo los hamfests se han convertido en acontecimientos de amplia convocatoria tanto para los Amateurs Radio, como para sus familias, dado que encasi todos ellos hay barbacoa y muchos concurren aún cuando no hacen ningún intercambio de equipos, ya que se encuentran para charlar personalmente con otros colegas.

Fotografia 02: A l'esquerra un vell equip militar i a la dreta un banderí i emblemes de el club

En Argentina los Hamfest, típicamente se hacen en un radio club, los domingos a partir de las 10 de la mañana y suele durar hasta las 17 hs. Hay un pequeño cargo de entrada y a losexpositores se les suele pedir una mínima colaboración para ayudar a la entidad organizadora.

Los invito a conocer una típica feria de Amateurs Radio, sudamericana !

Fotografía 03: Podemos ver un Yaesu FT80 y también bastantes capacitores variables

Fotografía 05: Una típica Feria de Radio en Buenos Aires, Argentina

Fem una pausa en les imatges per explicar-Què és un Hamfest?

Un Hamfest és una convenció d'entusiastes de la radioafició, que sovint combina una fira comercial, un mercat de puces i diverses altres activitats d'interès per als radioaficionats (radioaficionats). Al Regne Unit, el terme ral·li s'usa més comunament per les convencions de radioaficionats. "Hamfests" es van notar ja en 1924 en els EE. UU.
Els Hamfests són esdeveniments organitzats per entusiastes de la radioafició, per a la reunió social i la promoció de l'hobby de la radioafició. En general, els esdeveniments anuals o semestrals que se celebren durant un cap de setmana poden durar des de diverses hores fins a diversos dies. La majoria compta amb un mercat de puces on els assistents compren i venen ràdio i equips relacionats. L'equip que es troba en un hamfest pot variar significativament, des de l'equip d'alta tecnologia més nou fins a l'equip usat, recondicionat o fins i tot antic. El regateig és el mitjà de venda més comú. Equip que originalment es va vendre a un gran cost sovint es poden trobar a una fracció de l'preu. Així mateix, es poden trobar accessoris que ja no estan disponibles dels fabricants, i moltes vendes de sistemes complets es realitzen a compradors que només necessiten un o dos components.
Hi caixes que en general contenen deixalles i restes de projectes acabats o equips desapareguts fa molt de temps.
Algunes festes d'aficionats compten amb casetes de demostració i venda a càrrec de

proveïdors i fabricants d'equips comercials de radioaficionats.
Els Hamfests també poden incloure reunions de clubs de radioaficionats, seminaris sobre aspectes tècnics, operatius o legals de la radioafició i sessions d'examen de llicències.
El Hamvention de Dayton, Ohio, la Convenció Internacional de DX, l'esdeveniment HAM RADIO a Friedrichshafen, Alemanya, i el Dia de Camp de el Club de Radioaficionats de la Costa Central prop de Sydney a Austràlia són esdeveniments en els quals els fabricants solen introduir nous productes en el mercat dels radioaficionats.
Continués ...
Per: Martin Butera

Curiositats

Cràters de la Lluna

La convenció de la UAI per nomenar aquests accidents selenográficos és la d'usar els noms de científics, erudits, artistes i exploradors ja morts que hagin fet contribucions destacades o fonamentals en el seu camp. També es nomenen certs cràters en honor a cosmonautes russos i astronautes nord-americans morts.

Marconi, Tesla, Hertz, Einstein, etc

Mas info : https://es.wikipedia.org/wiki/Anexo:Cr%C3%A1teres_de_la_Luna

La replica d'una ràdio que no va ser tal

La replica d'una ràdio que no va ser tal que NO "Funcionava".

Es va construir de muleto, seria la que lliurarien si els japonesos estrenyien demanant l'aparell, sabent per endavant que pagarien amb la seva vida, desprès d'acabada la guerra un presoner pregunta, vostè és l'home de la ràdio? aquest res-

pon afirmativament !! el presoner li fa un lliurament i diu, prengui aquesta capseta que va simular SER una Ràdio, segurament vostès li traguessin algun profit, nosaltres ja no la necessitem.

Part de la història on es va fabricar la replica i per que.

Les Marxes de la Mort de Sandakan van ser una sèrie de marxes forçoses a Borneo, des Sandakan a Ranau, que van resultar en la mort de més de 3 600 treballadors esclaus civils indonesis i 2 400 presoners de guerra aliats que havia estat capturats per l'Imperi de Japó durant la campanya de el Pacífic de la Segona Guerra Mundial i es trobaven empresonats en camps de concentració al nord de Borneo. Per al final de la guerra, de tots els presoners que van ser empresonats a Sandakan i Ranau, sol sis australians van sobreviure, dels quals tots van escapar. Les Marxes de Sandakan són considerades per molts com les pitjors atrocitats sofertes per forces australianes durant la Segona Guerra Mundial

Font: Horaci Bollati

LU1MHC

ARGENTINA LU1MHC HORACIO

Què és el Sentit de Pertinença

El sentit de pertinença comença amb la família, que és el primer grup a què una persona pertany. És també el gust que experimenta un ésser humà, a el sentir-integrant d'un grup on és benvingut i amb el qual desitja col·laborar.

Un exemple de sentit de pertinença és el vincle entre un treballador d'una empresa o membre d'una associació a la qual pertany, en aquest cas, el treballador se sentirà identificat amb els valors i objectius de l'entitat de tal manera que estaria disposat a defensar-lo davant de qualsevol circumstància.

Un altre exemple és la relació entre un subjecte amb la seva nacionalitat. El lloc on la persona neix, es cria i s'educa pot generar-li un sentit de pertinença que el condueixi a identificar-se amb els seus altres coterranis i a desitjar el bé a la seva nació.

Les persones com a éssers socials, formen part d'un conjunt, on el sentit de pertanyia als ajuda a elevar la seva autoestima i a sentir reconeguts. Aquesta forma de identificar-se, es pot presentar de moltes maneres: a l'sentir-se part d'un país, d'una comunitat, d'una organització, d'una ideologia, d'una religió, d'una família, etc.

De tal manera, ja podem anar concretant que el sentit de pertinença o sentiment de pertinença és la identificació subjectiva que un individu experimenta respecte a un grup, una organització o una comunitat, on se sent còmode, benvingut i acceptat. El sentit de pertinença és un element fonamental en la constitució de les comunitats humanes.
A aquesta complaença que provoca formar part d'un grup, gaudir amb el bo i lluitar per millorar alguna cosa que surt malament, és el que anomenem sentit de pertinença.

El problema està, segons els estudiosos del tema, en els col·lectius els individus no comparteixen bona part de la seva quotidianitat, ni pensen de manera similar, o simplement ni es coneixen, com passa en organitzacions que depassen en marc local i el seu abast pogués ser provincial , regional i fins i tot mundial. Voldria aturar-me aquí i reflexionar amb els lectors sobre el tema dels radioaficionats, que estem a tot arreu de món.

Com s'expressa en els radioaficionats el sentit de pertinença ?.

És complicat aquest tema. Al món hi ha avui una organització que aconsegueix entre els seus membres aquest sentit de pertinença tan important i de què tant es parla en totes les esferes de la societat.
La IARU (Unió Internacional de radioaficionats per les sigles en anglès), sorgida el 18 d'abril de 1925 el passat segle, que agrupa més de tres milions de radioaficionats, pot demostrar que sí és possible aconseguir entre el seu membresía aquest sentit de pertinença.

Dels 25 països que van formar la IARU en la seva data fundacional, l'organització va créixer, per a l'actualitat incloure a 160 societats membre, en tres regions de l'món. IARU Regió 1, que inclou a Europa, Àfrica, l'Orient Mitjà i el Nord d'Àsia. La Regió 2, que cobreix les Amèriques i la Regió 3, que comprèn Austràlia, Nova Zelanda, les nacions insulars de el Pacífic i la majoria d'Àsia.
Com es coneix en el segment poblacional en el qual se situen als radioaficionats de l'orbe, hi ha de tot, aquest conjunt es caracteritza per les seves diferents costums, concepcions filosòfiques, polítiques i religioses, fins i tot amb les barreres que ens imposa l'idioma en moltes ocasions . Amb aquestes condicions s'integra aquesta agrupació multi-nacional, que no posseeix un punt de comparació amb els grups poblacionals restringits a les fronteres d'un país, a la seva nacionalitat o més localment d'alguna especialitat, centre laboral o conglomerat social de magnituds locals, on és més comú parlar de sentit de pertinença.

Fins a cert punt, el sentit de pertinença es forja de manera natural i espontània entre individus que comparteixen espai i interessos comuns i es va enfortint amb el pas el temps.
Aquesta és una condició que és present en els radioaficionats amb independència de el lloc geogràfic on radiquin, que han deixat de banda altres aspectes que tenen a veure amb la seva individualitat i han aconseguit trobar un denominador comú que és l'activitat radial i majoritàriament concentrar en els temes d'interès per a tots, com radioaficionats. Entre aquests aspectes estan: El seu amor per la radioafició i les seves diferents fesetas, la seva vocació pel desenvolupament tecnològic i la investigació, pels esports vinculats a la ràdio, per la solidaritat amb la humanitat i per la seva disposició a l'sacrifici i a l'altruisme, entre altres.

Afirmen, els estudiosos d'aquest tema d'humanitats, d'estar en una organització i no sentir-se amb sentit de pertinença, és com estar en un lloc equivocat. Tenir sentit de pertinença no vol dir arribar a un grup perfecte on necessàriament tot funcioni bé, suposa també treballar amb amor per l'organització que ens representa i defensar-la amb passió i convicció profunda, a això ens crida l'IARU des que va sorgir en el passat segle.

És evident que no totes les societats membre es desenvolupen a l'uníson ni tampoc les seves organitzacions de base, és a dir, els Ràdio Clubs, però en general és important el reconeixement de tota la seva membresía, que amb el seu impuls i la seva tasca entusiasta, les fan avançar pel camí dissenyat per la seva organització.

El sentit de pertinença suposa també treballar pel millorament de la nostra organització i combatre la potineria i les banalitats, l'egoisme, el zel professional i la falta d'entusiasme que de vegades hi són presents. No és només sentir-se còmode quan en aquest col·lectiu, les mans s'allarguen per estrènyer les teves.

Ser elegit per a una responsabilitat en un Ràdio Club oa qualsevol nivell de direcció de la nostra organització i abandonar aquesta tasca a la seva sort o desmerèixer en el concepte públic, dels valors de la seva organització, és totalment l'oposat a el sentit de pertinença i qui així actuï,

Tenir sentit de pertinença és mostrar tolerants amb els altres perquè flueixin les relacions humanes, és sentir com a propis els triomfs aliens, perquè avui els pertanyen, però demà poden ser teus. És esclatar d'alegria i orgull quan el reconeixement moral i popular a l'organització a la qual pertanyem es produeix, perquè a aquesta distinció, hem contribuït tots indiscutiblement.

No nego que estiguin presents insuficiències i debilitats, en les que fa falta continuar treballant en qualsevol instància de la radioafició, però tampoc albergo dubtes pel que fa a l'existència aquí d'el sentit de pertinença dels radioaficionats, com ho demostra la seva tasca diària a les Banda i Maneres i el treball que realitza la IARU i les societats Mimbro, que ens indiquen el camí correcte.

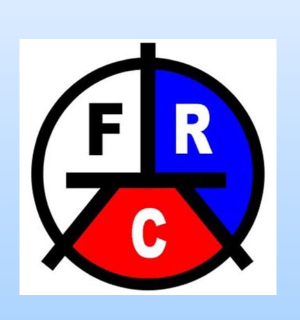
El sentit de pertinença en els radioaficionats és un sentiment arrelat que inclou a la família a la qual en molts casos, es transmet d'una generació a una altra l'amor per aquesta organització. És important el paper de les societats membre en el reconeixement i estímul a la seva membresía dirigit a aconseguir aquests valors des dels seus organitzacions de base.

Reflexionar sobre aquest tema ens ajuda als radioaficionats a ser millors en l'activitat radial en què estem actius i com a éssers humans. Som persones que ens lliurem sense importar els riscos i perills a la protecció de la comunitat quan resulta necessari. Defensar la nostra organització i enfortir-la cada dia, serà sempre una expressió concreta del nostre sentit de pertinença.

Si aconseguim que vostè, amic lector i radioaficionat, hagi arribat fins aquí en la seva lectura i que a més interioritzi les idees exposades en aquest comentari, el seu autor se sentiria satisfet i més encara si ens deixa saber les seves opinions sobre aquest tema.

Joel Carrazana Valdés (CO6JC)
Sistema Informatiu de la FRC

COMMEMORACIÓ DEL V CENTENARI DE LA PRIMERA VOLTA A EL MÓN A TRAVÉS DE L'RADIOAFECCIÓ

L'estació estarà a l'aire entre l'18 i el 25 de setembre de 2021. I es realitzaran enllaços a les bandes de HF, VHF i UHF en tots els modes de transmissió possibles (fonia, morse, SSTV, transmissió en maneres digitals), així com a través de DMR, C4FM, ECHOLINK i per satèl·lit.
Pendent de confirmació, per a totes aquelles estacions que contactin amb la AM500EMV a 2,4 GHz a DATV, preguem que ens enviïn un correu a: ea7urf@yahoo.com amb les dades de data i hora de la transmissió per poder confirmar el contacte amb qsl.

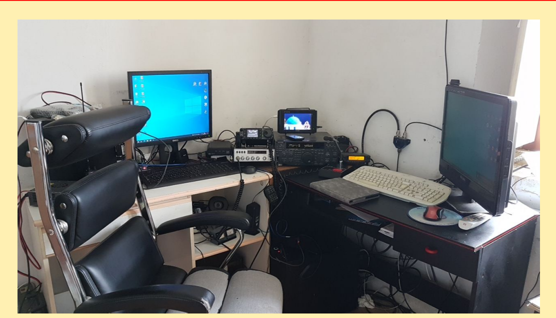
La Secció Comarcal de la Unió de Radioaficionats d'Espanya a San Fernando (EA7URF) ha volgut sumar-se als diferents projectes que durant els pròxims tres anys contribuiran a la difusió d'una efemèride única en la història: la primera Circumnavegació a la terra. És per això que va presentar a la Comissió Nacional de el V Centenari de la Primera Volta a el Món, un projecte titulat "COMMEMORACIÓ DEL V CENTENARI DE LA PRIMERA VOLTA A EL MÓN A TRAVÉS DE L'RADIOAFECCIÓ"
Ja s'han completat sis activitats, que han estat:

AM7PVM, la AM500SEV, la AM500SAN, la AM500ISJ, la AM500ETS i la AM500MMM.

Ara la EA7URF en el camí de celebrar les fites principals de l'Expedició Magallanes-Elcano fins a l'any 2022, està realitzant els preparatius per commemorar una altra fita important per a la Expedició a l'Moluco i que no va ser altre que la presa de l'Comandament de la Nau Victòria per part de Juan Sebastián de Elcano i del Port, ja que aquest era el seu nom, encara que se li coneixia com Elcano. Per a això s'utilitzarà l'estació especial AM500EMV, on la E fa referència a Elcano, M a la presa de l'Comandament i V a la Nau Victòria.

MÉS INFO: AM500EMV QRZ.COM

EB1FE Jose

EA3DUR Josep Maria

EA1HPM Jose

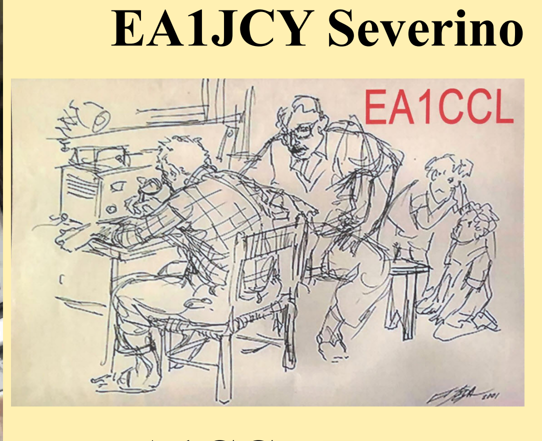
CX4BDE Jose

EA1JCY Severino

EA5IEV Jose

Grupo 34CG

EA1CCL Tomas

LW6DGR Adrian

EA3FJX J. Maria

LU2ELZ Liliana

Activitats i Activacions

El Ràdio Club la Rioja (LU1SF) i en conjunt amb Log d'Argentina (LDA), realitzen el lliurament d'un certificat digital, festejant el Dia de la Primavera.

L'activitat estarà donada per les principals protagonistes LES DONES, els quals, des de diferents províncies de país, i per primera vegada s'incorporen a l'esdeveniment a dames de l'estranger, els que s'atorgaran contacte vàlid per a l'obtenció de la mateixa.

Convidem a sumar-se a tan especial data a totes les dames que desitgen participar atorgant el seu contacte perquè realment sigui una festa de la Radioafició i principalment celebrar el dia de la Primavera.

IARU Regió 1 VHF, 4 i 5 de setembre.

La Unió de Radioaficionats Espanyols (URE) estableix aquest trofeu, per incentivar l'ús de les totes les bandes V-O-SHF.

Podran prendre part en ell totes les estacions participants en els concursos que formen part de l'Trofeu IARU.

Es permet la participació en el trofeu amb diferents indicatius dins de el mateix país, però els participants hauran de comunicar-ho a l'organització amb anterioritat a la celebració de l'concurs. Si no comuniqués, indicatius diferents puntuaran com estacions diferents a tots els efectes.

11a DIADA DE LA RADIOAFICIÓ CATALANA

CASTELL DE MONTESQUIU (OSONA)

Dissabte 18 de setembre de 2021

Des de las 9 a les 14 hores

Organitza: col·laboren :

Vols anunciar una activitat o esdeveniment?
Envia'ns un correu a:
selvamarnoticias@gmail.com

Selvamar
Noticias
VERSIÓ CATALANA
NEW
* La revista del Radioaficionado

ALTARF 1ª Cacería del zorro Santa María del Páramo
REVOLTOSO. Sábado 04-Septiembre-2021
Salida a las 18:00h. Plaza del Labrador
Inscripciones abiertas e información:
grupoaltarf@gmail.com
Ayuntamiento de Santa María del Paramo (León)
ORGANIZA:
facebook.com/altarfgrupo
ALTARF
Juego de Radiogoniometria en Santa Maria del Páramo (León). INCRIPCIONES GRATUITAS e información en: grupoaltarf@gmail.com y presenciales de 15:00h. a 17:00h. en la Plaza del Labrador de dicha localidad el dia de la caceria. 2 zorros estáticos a encontrar y premios a los mejores equipos cazadores. Salida a las 18:00h.
PATROCINADORES OFICIALES
VIDAL LIMPIEZAS INTEGRALES S.L.U.
Teléfono: 630880061 LEÓN.
www.vidallimpiezas.com
SD Radio
www.sdradio.es
Tienda online

Sant Lorenzo 11/09/2021, por la tarde
Info en la merienda
de el dia 4/09/2021 en ses torres
CAZA DEL ZORRO
AMIGOS DE 27CB DE MALLORCA

II Caceria el zorro Archena
100 KMS. DE RADIO
6:00 HRS. DE MODULACIÓN
SALIDA 22:00 HRS. APEADERO DE ULEA
APTO PARA TURISMO
INSCRIPCIONES 10 EUROS
CENA EN MADRIGUERA
INSCRIPCIONES A PARTIR DE LAS 21:00
4 SETP. 21
1º Jamón, queso y vino
2º Jamón, queso y vino
3º Paletilla y vino
4º Aceite 5W30 y anticongelante
5º Lomo y vino
6º Lomo y vino
7º Garrafa aceite y vino
8º Garrafa aceite y vino
9º Garrafa aceite y vino
10º Caja cerveza
11º Caja Coca Cola
12º 2 Botellas Vino
ORGANIZA PITO DIANO

ISLA GRAN CANARIA
CAZA DEL ZORRO
CB 27215 qap El Zorro - Cazadores tx-rx-27315
Canal 15 FM
CAZA DEL ZORRO WHATS CLUB

XIV Caceria Oficial CRB
Zorro: Cherokee
4 septiembre 2021
CANAL 22
FREC
27225 AM
Radio 40Km Aprox
Apto para turismos
Inscripciones voluntarias 5€
Inscripciones 20:30 en Restaurante Casa de la Mestra (Llerona)
Salida 22:00 puntito habitual parking C-17
MAS INFO ESCANEANDO CODIGO QR
OBLIGATORIO RESPETAR MEDIDAS COVID

SÁBADO
11-09-2021
XXVIII COMPETICIÓN
RADIOGONIOMETRÍA DEPORTIVA
"CIUDAD DE REQUENA"
PARA TODO TIPO DE VEHÍCULOS
17 AGRUPACIÓN RADIOAFICIONADOS ALTIPLANO - REQUENA -
11-09-2021
CANAL 1 AM
RADIO: 80 KM
SALIDA: 23:59 H
INSCRIPCIÓN: 15€
LUGAR DE CONCENTRACIÓN Y SALIDA:
PLZA. JUAN GRANDIA
TROFEOS
1ª ENTRADA:
TROFEO MACC
+ JAMON +
2 BOT. VINO + 2 BOT. CAVA
2ª ENTRADA
TROFEO MACC
+ JAMON + 2 BOT. VINO
3ª ENTRADA
TROFEO MACC
+ JAMON + 1 VINO
4ª a 6ª ENTTRADA:
JAMON
7ª a 9ª ENTRADA:
LOTE DE EMBUTIDOS + 1 VINO
10ª a 12ª ENTRADA:
LOTE DE EMBUTIDOS
Premio a las
3 primeras esmiteras
NORMAS DE OBLIGADO CUMPLIMIENTO--COVID-19
- USO OBLIGATORIO DE MASCARILLA
- IMPORTE EXACTO PARA EL PAGO DE LA INSCRIPCIÓN (NO HABRÁ CAMBIO)
- CONCENTRACIÓN, INSCRIPCIÓN Y MADRIGUERA DISTANCIA DE SEGURIDAD DE 1.5Mts
- USO DE GEL HIDROALCOHÓLICO EN INSCRIPCIÓN Y MADRIGUERA SI ES NECESARIO.
TODAS LAS ACTIVIDADES QUE SE REALIZABAN EN LA PLAZA QUEDAN SUSPENDIDAS EXCEPTO INSCRIPCIONES Y SALIDA.
DADAS LAS ACTUALES CIRCUNSTANCIAS, ESTAS NORMAS U OTRAS QUE PUDIERAN ESTABLECERSE TANTO POR LA JUNTA DIRECTIVA, COMO POR LAS AUTORIDADES COMPETENTES SON DE OBLIGADO CUMPLIMIENTO.
LA JUNTA DIRECTIVA SE RESERVA EL DERECHO DE CANCELAR CUALQUIER ACTIVIDAD EN CASO NECESARIO.
EL NO CUMPLIMIENTO DE LAS MISMAS SERÁ OBJETO DE DESCALIFICACIÓN INMEDIATA, PERDIENDO CUALQUIER OPCIÓN A PREMIO Y SIN DERECHO A REEMBOLSO DE LA INSCRIPCIÓN.
COLABORA:
ORGANIZA:
PATROCINA:
¿Cuándo es?
..... QSL,
ALLÍ NOS VEMOS
MACC
GENERAL DE SANEAMIENTOS Y TÉCNICAS AMBIENTALES
Polígono Industrial "El Romeral"
Parcelas H 12 y 13
Tel: 962 302 253 - Fax: 962 323 616
email: macc-requena@batmar.net
VISITE NUESTRA WEB: www.saneama.com
17 AGRUPACIÓN RADIOAFICIONADOS ALTIPLANO
REQUENA-VALENCIA
Grupo COVIÑAS
MURVIEDRO 1927
Mari Luz
CAMPUS MORAGETE complejo educativo
JOYERÍA JOSÉ LUIS
Vinos y sabores ecológicos .com
consum
GOVI
La Tomasita
"EL JICHO"
638 903 073
Cervecería
EL CHERANO
Bar La Caberna

DIPLOMA SANTINA DE COVADONGA DE 1 AL 12 DE SETEMBRE

Día 8 de setembre día de la comunitat autónoma de Extremadura

11 y 12 de setembre DIPLOMA EN MEMÒRIA A TOTS ELS RADIOAFICIONATS QUE ENS VAN DEIXAR 2021

5º Memorial EA4XS
13 al 26 de setembre

AN5WAR 1 al 30 de setembre de 2021

Operat per ... EA5WO

La Revista "Selvamar Noticias"

Com ja sabeu, ens agrada innovar, per això aquest número el vam publicar en Català, Castellà i Anglès. Esperem amb aquesta mesura poder arribar a més lectors. A més aquest mes d'agost, hem viscut un esdeveniment, diguem històric, el primer Diploma únic i exclusiu realitzat per YL (yankie Llimes), la part femenina de la nostra afició. El resultat d'aquest primer Diploma YL, ESPECTACULAR, amb més de 50 dones atorgant contactes al voltant de el Món, per al Diploma. Des d'aquestes línies volem agrair la participació i col·laboració de tots i totes els que ho han fet possible, i expressar el nostre més profund orgull. Enhorabona, sou genials.

selvamarnoticias@gmail.com.

Old Man sap que en Selvamar Notícies no han parat aquestes vacances perquè estiguis puntualment informat i no et perdis res del que passa al món de la radioafició.

Old Man
Fannets